

**Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy,**

Nie zamierzam ukrywać mojej radości z faktu, iż tym razem mam do przekazania wyłącznie dobre wiadomości. Na wstępie pragnę przede wszystkim serdecznie podziękować Koleżankom i Kolegom Delegatom, którzy w deszczową sobotę 9 kwietnia br. dotarli na IV Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Co prawda, w dużej sali obrad Rady Miasta Łodzi nie zanotowaliśmy nadmiernego tłoku, ale było nas wystarczająco wielu (63,5%), ażeby nie drżeć w obawie o brak quorum niezbędnego do prawomocności uchwał zjazdowych.

Odniosłem przy tym nieodparte wrażenie, że większość Koleżanek i Kolegów była jeszcze pod wrażeniem rekolekcji, jakie Polacy przeżywali w okresie od choroby, poprzez śmierć oraz pogrzeb śp. Ojca Świętego Jana Pawła II. Byłem naprawdę zbudowany atmosferą zjazdu pełną powagi i wzajemnej życzliwości. Dyskusja była spokojna, rzeczowa, a przede wszystkim dojrzała; bez demagogii, bez wylewania żalów czy też – jak to się niekiedy wcześniej zdarzało – uzewnętrzniania osobistych zranień i kompleksów.

Byłem dumny i szczęśliwy, że jestem członkiem naszej korporacji zawodowej – co prawda jeszcze młodej, ale zarazem już dojrzałej. Korporacji świadomej trudności, jakie piętrzą się przed kadrą techniczną budownictwa, ale i zarazem pełnej nadziei, że wspólnym wysiłkiem, prędzej czy później, przeszkody te zdołamy skutecznie pokonać.

Sprawozdanie ze zjazdu zamieszczamy wewnątrz numeru, w którym Koleżanki i Koledzy znajdą również komunikat głoszący, że od 14 czerwca br. biuro ŁOIIB będzie funkcjonować na terenie naszej nieruchomości położonej przy ulicy Północnej 39. A więc nareszcie będziemy u siebie! Wiemy przecież, że wszędzie dobrze, ale w domu najlepiej.

Wydawca: Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, 91-425 Łódź, ul. Północna 39 (od 14 czerwca br.), tel. (042) 632 97 39, fax (042) 630 56 39, www.lod.piiib.org.pl, e-mail: lod@piiib.org.pl. **Redaktor naczelny:** Renata Włostowska. **Nakład:** 6500 egzemplarzy. **Data zamknięcia numeru:** 4 maja 2005 r. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji publikowanych tekstów. Uprzejmie informujemy, iż nie zwracamy materiałów nie zamówionych. **Na okładce:** Gmach fabryczny Fryderyka Wilhelma Schweikerta przy ul. Wólczarńskiej 215 (z końca XIX w.). Obecnie budynek trzech wydziałów Politechniki Łódzkiej. (fot. Emil Nowak)

Co prawda, nasz dom nie jest jeszcze całkiem wykończony, bo na razie mamy zagospodarowany tylko parter budynku (przy czym nie wynika to bynajmniej z opieszałości Wykonawcy, lecz z ograniczonych możliwości finansowych Inwestora). Najważniejsze jest jednak to, że inwestujemy w swój majątek, a korzystanie z własnej siedziby stwarza naszej Izbie nowe, nieosiągalne dotychczas możliwości działania i rozwoju.

Niczego bowiem nie ujmując sympatycznym zarządcom Łódzkiego Domu Technika, trzeba otwarcie przyznać, że *locum* w tym budynku pozostawiało jednak wiele do życzenia i trudno było na poważnie wiązać z nim przyszłość Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Cieszymy się więc i radujmy, bo naprawdę jest z czego. A moją radość potęguje fakt, że tym razem w „Słowie wstępnym” dane mi było podzielić się z PT Czytelnikami wyłącznie dobrymi wiadomościami. Oby tak zdarzało się w każdym Kwartalniku.

*Andrzej B. Nowakowski
Przewodniczący Rady ŁOIIB*

Spis treści

Słowo wstępne	1
Aktualności	2
Zmiana siedziby Izby	4
Co słyszać w Komisji? Wywiad z prof. Kazimierzem Szulborskim	5
Renata Włostowska Sprawozdanie z IV Zjazdu ŁOIIB	8
Silva rerum	10
Andrzej B. Nowakowski Nowa siedziba ŁOIIB	11
Walne Zgromadzenie Członków Oddziału Łódzkiego PZITB	12
Andrzej B. Nowakowski O odpowiedzialności nie tylko projektanta konstrukcji	13
Nasza Izba w statystyce	14
Andrzej Borowicz Specyfika zamówień publicznych na roboty budowlane	15
Komunikat wyborczy	17
Ku przestrodze Jacek Kałuszka Szansa czy zagrożenie?	18
Barbara Malec Inspektor Pracy – przeciwnik czy sprzymierzeniec?	19
Szkolenia	20
Czytając ustawę Andrzej B. Nowakowski O obowiązku doskonalenia zawodowego raz jeszcze	21
Z żałobnej karty	21
Co słyszać w Warszawie?	22
Kącik jubilata Kazimierz Jakubowski	23
Nowy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego	23
Informacje o składkach	24
Ubezpieczenia	24

Aktualności

- **4 lutego** br. w budynku NOT w Łodzi odbyło się interesujące szkolenie dotyczące problematyki prawa energetycznego, które poprowadził dr inż. Leszek Szczygieł – dyrektor Środkowozachodniego Oddziału Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Łodzi. W szkoleniu wzięło udział 18 osób.
- **10 lutego** br. w auditorium B-11 Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej odbyło się trzynaste szkolenie z cyklu „Czwartkowe spotkania na Politechnice” poświęcone omówieniu aktualnych problemów projektowania i realizacji robót geotechnicznych. Szkolenie poprowadził mgr inż. Zbigniew Okruszek, a wzięło w nim udział 19 osób.
- W dniach **11-12 lutego** br. w Otwocku odbyło się okresowe szkolenie dyrektorów biur Izb Okręgowych.
- **16 lutego** br. odbyło się 41. posiedzenie Prezydium Rady ŁOIIB, podczas którego m.in.:
 - wpisano na listę członków naszej Izby kolejnych 40 osób,
 - przyjęto sprawozdanie Rady za 2004 rok,
 - przyjęto sprawozdanie finansowe za 2004 rok,
 - przyjęto projekt budżetu ŁOIIB na 2005 rok,
- omówiono działalność Zespołu Rady ŁOIIB ds. Windykacji,
- podjęto niezbędne decyzje związane z modernizacją nieruchomości przy ul. Północnej 39 na siedzibę naszej Izby,
- omówiono przygotowania do IV Zjazdu ŁOIIB oraz podjęto niezbędne decyzje organizacyjne,
- wysłuchano relacji z posiedzenia Komisji Prawno-Regulaminowej KR PIIB,
- ustosunkowano się do krytycznych opinii w sprawie funkcjonowania punktu informacyjnego ŁOIIB w Belchatowie.
- **18 lutego** br. w budynku NOT w Łodzi pani mgr inż. Dagmara Kupka z Państwowej Inspekcji Pracy przeprowadziła szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas realizacji robót budowlanych oraz sposobów sporządzania planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. W szkoleniu wzięło udział 35 osób.
- **24 lutego** br. w siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w Łodzi odbyło się spotkanie przewodniczącego Rady ŁOIIB z przedstawicielami 24 Powiatowych Inspektoratów Nadzoru Budowlanego. Omówiono i przedyskutowano problemy związane z bezpośrednią współpracą nadzoru budowlanego z samorządem zawodowym inżynierów budownictwa.

- Tego samego dnia w ramach „Czwartkowych spotkań na Politechnice” prof. Artem Czkwianianc poprowadził interesujące szkolenie na temat diagnostyki elementów i konstrukcji żelbetowych. W szkoleniu wzięło udział 25 osób.
- **Od 1 do 4 marca** br. w Wiśle odbyła się XX Konferencja z cyklu Warsztat Pracy Projektanta Konstrukcji, tym razem poświęcona nowym rozwiązaniom konstrukcyjnym, materiałowym i technologicznym w zakresie robót geotechnicznych. Uczestnicy konferencji otrzymali certyfikaty specjalistycznego doksztalcenia zawodowego. Komplet materiałów konferencyjnych znajduje się w zasobach Centrum Samokształcenia ŁOIIB.
- **9 marca** br. odbyło się czternaste posiedzenie Rady ŁOIIB, które tym razem miało charakter szczególny z racji udziału w nim prof. Zbigniewa Grabowskiego – Prezesa Krajowej Rady PIIB, który wystąpił w pierwszej części zebrania, omawiając rolę samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w procesie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych przez kraje Unii Europejskiej, a następnie w dyskusji odpowiadał na pytania zadawane przez zebranych. Przy okazji członkowie Rady ŁOIIB uczcili jubileusz 75. urodzin Szanownego Gościa.

W drugiej części posiedzenia Rady naszej Izby m.in.:

- zapoznano się z przebiegiem prac nad przystosowaniem budynku przy ul. Północnej 39 na potrzeby siedziby naszej Izby,
- zatwierdzono uchwały Prezydium Rady podjęte w okresie od ostatniego posiedzenia Rady,
- przyjęto sprawozdanie finansowe za 2004 rok,
- uchwalono prowizorium budżetowe na 2005 rok,
- zatwierdzono sprawozdanie z działalności Rady w 2004 roku,
- wpisano na listę członków ŁOIIB kolejnych 36 osób,
- skreślono z listy członków Izby 89 osób, które od ponad roku nie opłacały składek,

XIV posiedzenie Rady ŁOIIB

- wysłuchano sprawozdania z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Windykacji,
- wysłuchano informacji przewodniczących: Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego oraz Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej o pracy tych organów ŁOIIB.
- **16 marca** br. w Warszawie odbyło się posiedzenie Krajowej Rady PIIB, podczas którego m.in.:
 - zatwierdzono 4 uchwały Prezydium Krajowej Rady,
 - powołano Komitet Organizacyjny Krajowej Rady do spraw przeprowadzenia wyborów w Lubuskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa (tekst uchwały podajemy na str. 22),
 - dokonano zmian w Regulaminie postępowania w sprawach nadawania uprawnień budowlanych,
 - wysłuchano informacji o aktualnie prowadzonych pracach legislacyjnych w obszarze budownictwa oraz o spotkaniu w siedzibie Izby z członkami Sejmowej Stałej Podkomisji Budownictwa,
 - postanowiono dopracować Regulamin w sprawie zasad i trybu zawieszania w prawach członka oraz skreślenia z listy członków PIIB.
- **17 marca** br. na Politechnice odbyło się ostatnie z cyklu czterech szkoleń dotyczących aktualnych problemów projektowania i realizacji robót geotechnicznych. Wzięło w nim udział zaledwie 13 osób.
- **18 marca** br. w Łodzi odbyło się szkolenie na temat obrotu i stosowania wyrobów budowlanych po wejściu naszego kraju do Unii Europejskiej w świetle przepisów ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych. Szkolenie miał przeprowadzić mgr inż. Andrzej Wiśniewski, który zajmuje się tą problematyką w Ministerstwie Infrastruktury. Choroba uniemożliwiła mu jednak przyjazd do Łodzi. Zastąpił go mgr inż. Jerzy Putkiewicz – mazowiecki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego. W szkoleniu wzięło udział 28 osób (wszyscy otrzymali materiały szkoleniowe przygotowane przez pana A. Wiśniewskiego).
- **23 marca** br. przypadła trzecia rocznica utworzenia Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
- **24 marca** br. o godzinie 12.00 w Łódzkim Urzędzie Wojewódzkim odbyło się – z udziałem dziennikarzy radia i telewizji – uroczyste podpisanie porozumienia o współpracy pomiędzy Wojewodą Łódzkim a Łódzką Okręgową Izbą Architektów oraz Łódzką Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa.
- **30 marca** br. w Łodzi odbyło się szkolenie na temat „Dachy i stropodachy płaskie i strome – budowa oraz izolacje przeciwwilgociowe i termiczne”, które poprowadził dr inż. Jerzy Karyś z Politechniki Wrocławskiej. Wzięło w nim udział 28 osób.
- **31 marca** br. w ramach „Czwartkowych spotkań na Politechnice” pani prof. Maria Kamińska wygłosiła wykład na temat analizy konstrukcji żelbetowych w świetle PN-B-03264:2002 oraz Eurocodu 2. W szkoleniu wzięło udział 20 osób.
- **1 kwietnia** br. w Łodzi specjaliści z Poznania w osobach: mgr inż. Danuty Gawęckiej i mgr inż. Piotra Kraszkiewiczza przeprowadzili seminarium na temat projektowania i realizacji współczesnych typów rusztowań. Zaprezentowano również interesujący film o rusztowaniach zastosowanych podczas budowy „Złotych tarasów” – wznoszonego obok Dworca Centralnego w Warszawie dużego kompleksu handlowo-biurowego o wartości około 400 mln euro. W szkoleniu wzięło udział 29 osób.
- **2 kwietnia** br. w audytorium Szpitala Centrum Zdrowia Matki Polki obradował sprawozdawczy Zjazd Okręgowej Izby Lekarskiej w Łodzi.
- **6 kwietnia** br. odbyło się 39. posiedzenie Prezydium Rady, podczas którego m.in.:
 - wpisano na listę członków naszej Izby kolejne 44 osoby,
 - przyznano zapomogi pośmiertne rodzinom 4 zmarłych kolegów,
 - przyznano 1 zapomogę losową oraz 4 zapomogi członkowskie,
 - podjęto niezbędne decyzje związane z modernizacją budynku przy ul. Północnej 39 na siedzibę Izby,
 - ustalono, że biuro ŁOIIB, począwszy od 14 czerwca br., będzie funkcjonowało na parterze budynku przy ul. Północnej 39,
 - omówiono ostatnie szczegóły organizacyjne przygotowań do IV Zjazdu ŁOIIB.
- **9 kwietnia** br. od godziny 10.00 do 16.00 w dużej sali obrad Urzędu Miasta Łodzi obradował IV Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, który został zwołany przez Radę naszej Izby jako zwyczajny zjazd sprawozdawczy. Spośród 159 uprawnionych delegatów na Zjazd przybyło 101 osób, co daje 63,5-procentową frekwencję. (Obszerniej o zjeździe piszemy wewnątrz numeru). Nie zabrakło również gości honorowych, których listę otwierał prof.

IV Zjazd ŁOIIB

Zbigniew Grabowski – prezes Krajowej Rady PIIB.

- **14 kwietnia** br. w ramach XVII „Czwartkowych spotkań na Politechnice” wykład na temat konstrukcji drewnianych w Polsce i na świecie wygłosił prof. Zbigniew Mielczarek z Politechniki Szczecińskiej – znany nie tylko w kraju wybitny specjalista z tej dziedziny inżynierii lądowej. W szkoleniu wzięło udział 24. członków Izby oraz około 100 studentów II roku z kierunku Architektura i Urbanistyka.
- **15 kwietnia** br. w godz. 10.00-16.00 w sali koncertowej Filharmonii Łódzkiej im. A. Rubinsteina w Łodzi odbyła się konferencja „Konsultacje społeczno-gospodarcze wstępnego projektu Narodowego Planu Rozwoju na lata 2007-2013” zorganizowana przez Urząd Marszałkowski w Łodzi przy współpracy Ministerstwa Gospodarki i Pracy. Konferencja ta zakończyła proces konsultacji społecznych dotyczących określenia wizji rozwoju kraju i województwa łódzkiego.
- Tego samego dnia w godz. 15.15-18.30 w Sali Kongresowej Łódzkiego Domu Technika odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Oddziału Łódzkiego PZITB,

podczas którego podsumowano działalność Oddziału w kadencji 2002-2005 oraz wybrano nowe władze i przyjęto plan działania w kadencji 2005-2008 (patrz str. 12).

- **18-19 kwietnia** br. w Warszawie obradowała Krajowa Komisja Kwalifikacyjna z udziałem przewodniczących okręgowych komisji kwalifikacyjnych.
- w dniach **18-25 kwietnia** br. miał miejsce w Łodzi V Festiwal Nauki, Techniki i Sztuki, którego głównym organizatorem było Łódzkie Towarzystwo Naukowe przy współpracy z Urzędem Miasta Łodzi, Oddziałem Łódzkim NOT oraz z łódzkimi uczelniami państwowymi. W ramach festiwalu odbyło się ponad sto imprez popularyzujących osiągnięcia współczesnej nauki, w tym wiele poświęconych fizyce w związku z przypadającym 19 kwietnia br. Światowym Dniem Fizyki.
- **22 i 23 kwietnia** br. Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi zorganizował Dni Otwarte w ramach kampanii „Bezpieczeństwo pracy w budownictwie 2005”. Zorganizowano m.in. szkolenie na temat przepisów bhp obowiązujących podczas realizacji robót budowlanych.

- **22 kwietnia** br. w Łodzi odbyło się szkolenie dotyczące procesu budowlanego w świetle nieustannie nowelizowanej ustawy Prawo budowlane, przeprowadzone przez mgr inż. arch. Mariolę Berdysz reprezentującą warszawską fundację „Wszechnica budowlana”. W szkoleniu wzięły udział 42 osoby.
- **28 kwietnia** br. w ramach XVIII „Czwartkowych spotkań na Politechnice” prof. Artem Czkwianianc objaśniał 16 osobom biorącym udział w tym szkoleniu niektóre tajniki związane z konstruowaniem i realizacją konstrukcji sprzężonych w kraju i za granicą.
- **29-30 kwietnia** br. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Krajowej Komisji Rewizyjnej z udziałem przewodniczących Okręgowych Komisji Rewizyjnych.
- **3 maja** br. W dniu narodowego święta Konstytucji 3 Maja o godz. 10.00 w Bazylice Archikatedralnej została odprawiona Msza Św. w intencji Ojczyzny, a po niej przed płytą Grobu Nieznanego Żołnierza odbyła się uroczystość, podczas której m.in. delegacja naszej Izby złożyła wieńiec od członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

UWAGA!

Zmiana siedziby Izby

Uprzejmie informujemy, że **od 14 czerwca 2005 r.** siedziba Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa będzie mieścić się pod adresem:

91-425 Łódź, ul. Północna 39

Numery telefonów, faksu, poczty elektronicznej pozostają bez zmian. Biuro ŁOIIB nadal jest czynne od poniedziałku do piątku w godzinach 12.00-17.00, z tym, że w związku z przeprowadzką **w dniu 13 czerwca br. biuro nie będzie funkcjonowało.**

Za utrudnienia uprzejmie przepraszamy członków i sympatyków naszej Izby.

Co słyszeć w Komisji?

Wywiad z prof. Kazimierzem Szulborskim, Przewodniczącym Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej

W czerwcu minie rok od czasu, gdy rozpoczął Pan przewodniczenie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB. Co się udało zrobić w ciągu tego okresu?

Na początku chciałem zwrócić uwagę na to, że nie jestem w Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej człowiekiem nowym. W okresie, w którym przewodniczył jej prof. Zbigniew Kledyński, byłem wiceprzewodniczącym, a wcześniej pełniłem funkcję przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Obowiązki wynikające z prac Komisji i obciążeń statutowych były mi więc dobrze znane z praktycznych realizacji. Jestem także czynnie działającym konstruktorem i rzeczoznawcą. Znajomość problematyki zawodu, tematyki prac Komisji i specyfiki jej działania sprawiła, że stosunkowo łatwo mogłem zająć się tymi problemami.

Moje przewodniczenie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej jest związane z trudnym okresem przystosowania wszystkich materiałów i dokumentów do przeprowadzania egzaminów w trzech nowych – przekazanych ostatnimi nowelizacjami Prawa budowlanego – specjalnościach (telekomunikacyjnej, kolejowej i wyburzeniowej), które pojawiły się obok istniejących wcześniej sześciu podstawowych. Przystąpiliśmy więc do wypełniania swoich statutowych obowiązków w tym zakresie, a głównie do przystosowania regulaminu postępowania kwalifikacyjnego, regulaminu powoływania członków Komisji z zakresu tych trzech specjalności oraz regulaminu przeprowadzania egzaminu na uprawnienia budowlane. Jednocześnie przeprowadziłem kilkadziesiąt rozmów z instytucjami, które dotychczas te uprawnienia nadawały: z Urzędem Regulacji, Telekomunikacji i Poczty, z Głównym Urzędem Nadzoru Budowlanego (który nadawał uprawnienia w specjalności wyburzeniowej) oraz z urzędami wojewódzkimi. Zwracaliśmy się do nich z prośbą o udostępnienie nam materiałów, na których

podstawie dotychczas te instytucje przeprowadzały egzaminy. Z ich uzyskiwaniem było różnie; w związku z tym Komisja Krajowa musiała rozpocząć swoją twórczą pracę niejako od podstaw. Opracowane przez nas materiały zostały zatwierdzone przez Krajową Radę oraz przesłane do wszystkich okręgowych komisji kwalifikacyjnych. W związku z tym istnieje pełna wiedza prawna, na której podstawie możemy przeprowadzać egzaminy na uprawnienia. Pozostała jeszcze zasadnicza praca dla Krajowej Komisji Egzaminacyjnej, tj. przygotowanie pytań w trzech nowych specjalnościach oraz uzupełnienie banku pytań o te wynikające z nowych, wchodzących w życie ak-

tów prawnych. Po zweryfikowaniu zostaną one wprowadzone do centralnego banku pytań, z którego będziemy mogli losować zestawy na egzamin.

Jak przebiega proces nadawania uprawnień budowlanych w trzech nowych specjalnościach w sytuacji braku aktów wykonawczych?

Krajowa Rada PIIB i Krajowa Komisja Kwalifikacyjna stanęły przed bardzo istotnym problemem: czy przeprowadzać egzaminy na uprawnienia, skoro do tej pory nie ukazało się rozporządzenie o samodzielnych funkcjach technicznych w budownictwie? Wobec nacisków kandydatów

**prof. dr hab. inż.
Kazimierz Szulborski**

Od czerwca 2004 r. pełni funkcję przewodniczącego Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB.

Ukończył z wyróżnieniem Wydział Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej. Od listopada 1963 był asystentem w Katedrze Konstrukcji Budowlanych na Wydziale Architektury. Staż doktorancki odbył w Katedrze Mechaniki WAT, prowadzonej przez prof. Jana Szmeltera (promotor: prof. Zbigniew Orłoś). W 1971 r. uzyskał uprawnienia budowlane do projektowania, a w 1983 do kierowania robotami budowlanymi. Staż naukowy odbył na Technische Universität w Stuttgarcie (1983). W 1984 r. uzyskał na Politechnice Warszawskiej stopień naukowy doktora habilitowanego za osiągnięcia i dorobek naukowy w zakresie konstrukcji cięgnowych. W 1996 r. otrzymał tytuł rzeczoznawcy budowlanego w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Tytuł naukowy profesora uzyskał w roku 1998. Pełnił funkcję dyrektora Instytutu Projektowania w latach 1988-1994, a od 1994 r. kieruje Zakładem Mechaniki Konstrukcji na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Jest członkiem kolegium redakcyjnego miesięcznika „Inżynieria i Budownictwo” oraz przewodniczącym Rady Programowej „Kalejdoskopu Budowlanego”. Jest również cenionym ekspertem z zakresu konstrukcji budowlanych, autorem uznanych projektów konstrukcji obiektów budowlanych, laureatem licznych nagród (m.in. Polski Herkules 2004).

z tych specjalności, Rada Krajowa i Krajowa Komisja Kwalifikacyjna postanowiły nie zachowywać dłużej stanu bezczynności. Uznaliśmy, że nie możemy już czekać z egzaminowaniem, pomimo braku rozporządzenia, ponieważ jest to czas stracony dla tych, którzy chcieliby te uprawnienia uzyskać i móc już pełnić samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Dłuższe zwlekanie byłoby dla nich w pewnym sensie krzywdzące. Mając to na uwadze, zwróciliśmy się do naszych radców prawnych o podanie podstawy prawnej, w oparciu o którą będziemy mogli przeprowadzać postępowanie kwalifikacyjne i egzaminacyjne oraz wydawać decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych w specjalności kolejowej, telekomunikacyjnej i wyburzeniowej. I taka podstawa prawna została wskazana (przepisy ustawy Prawo budowlane w brzmieniu obowiązującym po dniu 31 maja 2004 r.; chodzi tu w szczególności o art. 14 ust. 1 pkt 2c, 2d, 2e w związku z art. 12 ust. 2 i 3 tej ustawy; postępowanie kwalifikacyjne i egzamin będą przeprowadzane w trybie przepisów rozdziału 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przemysłu i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie). W decyzjach o nadaniu uprawnień będzie wpisywany ich zakres zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Jeżeli chodzi o uprawnienia kolejowe, to będą one nadawane w specjalności kolejowej, a nie w jednej z trzech specjalności, jakie obowiązywały według uchylonego rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w dziedzinie transportu kolejowego.

Rozpatrując wnioski o nadanie uprawnień budowlanych w tych specjalnościach, okręgowa komisja kwalifikacyjna musi indywidualnie oceniać wykształcenie wnioskodawcy. Brak regulacji w tym względzie powoduje, że pojęcie „wykształcenie odpowiednie” – użyte w art. 14 ust. 3 ustawy Prawo budowlane – nabiera w odniesieniu do nowych specjalności cech zwrotów niedookreślonych, które wymagają interpretacji na tle konkretnych stanów faktycznych.

Istotną kwestią jest także ocena praktyki zawodowej w tych trzech nowych specjalnościach. W pozostałych sześciu, w których do tej pory nadawaliśmy uprawnienia, podstawą były książki praktyk. Natomiast tutaj nie było formalnych wymagań, żeby każdy kandydat do uzyskania uprawnień budowlanych musiał taką książkę prowadzić – urzędy, które poprzednio nadawały uprawnienia, nie wymagały tego. W związku z tym Krajowa Komisja Kwalifikacyjna i komisje okręgowe stanęły przed trudnym problemem: na podstawie jakich dokumentów kwalifikować kandydatów na uprawnienia w tych trzech nowych specjalnościach i dopuszczać do egzaminów na uprawnienia budowlane? Uznaliśmy, że jedyną formą, jaką możemy zaakceptować, są zaświadczenia z zakładów pracy, w których bardzo szczegółowo będą przedstawione pełnione przez kandydata funkcje i prace. Zastrzeżyliśmy sobie, że w przypadku wątpliwości będziemy wymagali wyjaśnień, uzupełnień lub dodatkowych zaświadczeń. Oczywiście, zdajemy sobie sprawę, że niejednokrotnie spełnienie tych wymagań jest dla kandydatów trudniejsze niż prowadzenie książki praktyki zawodowej – dokumentu, w którym można prowadzić wszystkie notatki dotyczące przebiegu i oceny praktyki. Niemniej od 1 stycznia 2005 r. wszyscy kandydaci zobowiązani są do jej pobierania i ewidencji praktyk w książkach praktyk.

W jakim kierunku idzie proces ulepszenia procedury kwalifikacyjnej?

W Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej został powołany pod moim kierunkiem specjalny zespół do spraw reformy, którego zadaniem jest doskonalenie tej procedury. Oczywiście, problem jest trudny. Moim zdaniem w postępowaniu egzaminacyjnym nastąpiło przesunięcie ciężaru na zagadnienia prawne, z niekorzyścią dla doświadczenia, wiedzy i umiejętności zawodowych. Myślę, że powinniśmy dążyć do tego, aby te proporcje były lepiej wyważone. Ważne jest dla nas, z jaką wiedzą wychodzą nasi młodzi inżynierowie uprawnieni do pracy bezpośrednio w budownictwie. Nie jest nam również obojętne, jak kształcą się obecnie inżynierów i jakie są programy nauczania na stu-

diach – to wszystko bardzo ściśle się wiąże. Wiemy też, że uczelnie mają ogromne problemy z przeprowadzaniem praktyk – w większości z nich zostały one zlikwidowane z braku środków. W związku z tym problem praktycznych umiejętności, które sprawdza na tym egzaminie, staje się dość istotny. Uważam więc, że ta druga część sprawdzenia umiejętności zastosowania wiedzy w praktyce musi być bardziej doceniana na egzaminach. I zarówno nasze zmiany, jak i prace przyszłej komisji, która będzie powołana na zjeździe w 2006 r., na pewno będą musiały iść w kierunku egzekwowania tej wiedzy, ponieważ ciągle jeszcze jest bardzo dużo niepowodzeń w procesie budowlanym, dużo awarii, dużo katastrof. Ze smutkiem muszę stwierdzić, że sporo tych katastrof wydarzyło się w Łodzi, gdzie byłem powoływany jako ekspert do oceny ich przyczyn i prawidłowości procesów budowlanych.

Osobiście bardzo się cieszę, że treść naszej rozmowy będzie zamieszczona w „Kwartalniku Łódzkim”. Jako rzeczoznawca i konstruktor wielokrotnie miałem przyjemność zetknąć się na budowach z praktyczną działalnością inżynierów tego obszaru. Często tu bywam proszony o konsultację i pomoc. Znam też dobrze łódzkie środowisko naukowe, z którym się przyjaźnię i dla którego niejednokrotnie pisałem recenzje i opinie. Poza tym spotykamy się i w komisjach jako opiniodawcy. Bardzo pozytywnie oceniam także współpracę zarówno z przewodniczącym Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa panem dr. inż. Andrzejem B. Nowakowskim, jak i z przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB – panem mgr. inż. Wacławem Sawickim. Ale przede wszystkim podkreślam bardzo dobrą współpracę ze środowiskiem.

A jak przebiega współpraca z okręgowymi komisjami kwalifikacyjnymi?

Moim głównym celem jest dobra współpraca Komisji Krajowej z okręgowymi komisjami kwalifikacyjnymi. Krótko chciałem wyjaśnić, na czym ona polega. Jak wiemy, o wszystkim decyduje informacja, czy ściślej – szybkość jej przekazywania. Kierując pracami Komisji Krajowej staram się, aby prze-

kazywanie informacji do okręgowych komisji kwalifikacyjnych o wszystkich pracach i decyzjach, które w Krajowej Komisji zapadają, było szybkie, sprawne i skuteczne. Ponieważ pełniłem niegdyś funkcję przewodniczącego okręgowej komisji kwalifikacyjnej, mam świadomość skutków braku aktualnej informacji. Jest ona niezbędna szczególnie teraz, w sytuacji nadawania uprawnień w nowych specjalnościach, gdy w okręgowych komisjach kwalifikacyjnych rodzi się w związku z tym mnóstwo pytań i wątpliwości utrudniających podjęcie odpowiedniej decyzji. Staramy się na bieżąco informować okręgi o nowych materiałach i dokumentach, organizujemy bezpośrednie spotkania z komisjami okręgowymi, także o charakterze szkoleniowym. Słucham wtedy, co mają do powiedzenia przewodniczący okręgowych komisji kwalifikacyjnych i staram się ich sprawy i bolączki uwzględniać w pracach i decyzjach Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej. Zdaję sobie bowiem sprawę z tego, że to oni bezpośrednio w okręgach muszą wykonać tę konkretną pracę nadawania uprawnień i przechodzenia przez cały proces kwalifikowania i egzaminowania kandydatów, często zmiernając się z istniejącymi lukami prawnymi i szybko zmieniającymi się przepisami i rozporządzeniami w zakresie prawa budowlanego. Te zmiany są przetwarzane w Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej i szybko przekazywane do okręgowych komisji kwalifikacyjnych.

Nad czym obecnie pracuje Krajowa Komisja Kwalifikacyjna?

W ostatnim czasie Krajowa Komisja Kwalifikacyjna przeżywa bardzo trudny okres przygotowań do wiosennej sesji egzaminacyjnej. W związku z wprowadzeniem trzech specjalności musieliśmy się zwrócić do nowych autorów pytań – specjalistów z tych dziedzin. Właśnie przy tej okazji skorzystałem z pomocy przewodniczących okręgowych komisji kwalifikacyjnych, aby zaproponowali nam osoby, które mogłyby formułować pytania na dobrym poziomie merytorycznym. I w tej chwili cała Krajowa Komisja Kwalifikacyjna jest skoncentrowana na tworzeniu pytań, ich weryfikacji, nad przygotowaniem central-

nego banku pytań tak, aby można było przygotować zestawy pytań na egzamin pisemny oraz przekazać w formie elektronicznej zestawy pytań ustnych, żeby komisje okręgowe mogły również rozpocząć przygotowania do egzaminów ustnych. Ale jednocześnie trwają prace związane z nadawaniem tytułów rzeczoznawców budowlanych oraz uznawania uprawnień zawodowych dla cudzoziemców. Tych problemów jest coraz więcej. W większości przypadków przygotowane materiały merytoryczne nie są na odpowiednim poziomie, wymaganym przez Komisję Krajową i Krajową Radę PIIB (to Rada Krajowa ostatecznie uznaje te uprawnienia czy dorobek zawodowy cudzoziemców, a Komisja Krajowa jest zobowiązana merytorycznie te dokumenty sprawdzić i przygotować wniosek dla Rady). Mamy też olbrzymie problemy z dokumentowaniem wykształcenia przez cudzoziemców i uznawaniem uprawnień, które uzyskali w swoich krajach, ponieważ nie wynika to wprost z zapisu dokumentów, które dostajemy. I w większości przypadków wydajemy postanowienia o uzupełnienie dokumentacji. Problem jest dość istotny, bo w tej chwili napływa coraz więcej wniosków (już jest około 50). To stwarza dodatkowe obowiązki Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej.

W jakich dziedzinach przebiega współpraca Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z Krajową Radą PIIB i jak się ona układa?

Krajowa Komisja Kwalifikacyjna jest samodzielnym organem Krajowej Izby, mieszczącym się jednak w ramach działania Krajowej Rady i jej Prezydium. Muszę z przyjemnością podkreślić, że ta współpraca układa się dobrze. Jeśli chodzi o wspólne płaszczyzny, to współpracujemy między innymi przy tworzeniu regulaminów i poprawek do nich (regulamin postępowania kwalifikacyjnego jako jedyny regulamin jest zatwierdzony przez Radę Krajową). Do obowiązków Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej należało przygotowanie regulaminu i opracowanie poprawek do niego. Ten regulamin przedstawiono na kolejnych dwóch posiedzeniach Krajowej Rady, której decyzją został zatwier-

dzony. Nie ma więc już przeszkód formalnych do przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego i egzaminacyjnego w tych trzech nowych specjalnościach. Nową, wspólną płaszczyzną jest także współpraca w zakresie podnoszenia kwalifikacji członków komisji krajowych i członków komisji okręgowych – jest to jedno z moich głównych działań. Chciałbym, żeby zarówno członkowie komisji krajowej, jak i okręgowych wzbogacali swoją wiedzę merytoryczną. Będąc uczestnikami decyzji, muszą być przygotowani w zakresie nowych technik i technologii, które wchodzą w obszar budownictwa i w związku z tym zwracam się do Krajowej Rady z prośbą o kierowanie członków komisji kwalifikacyjnej na sympozja, konferencje i warsztaty szkoleniowe (również te organizowane przez nas). I wspólnym sukcesem Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej i Krajowej Rady jest to, że te szkolenia się odbywają i że członkowie naszych komisji uczestniczą w konferencjach naukowych i inżynierskich dotyczących obszaru szeroko rozumianego budownictwa.

Czego mogłabym Panu życzyć na nadchodzący czas?

Życzeń byłoby wiele, ale moim marzeniem jest, żeby nastąpił okres, kiedy można by spokojnie popracować nad zmianami, o których wcześniej rozmawialiśmy – na pewno nad reformą nadawania uprawnień budowlanych i tytułu rzeczoznawcy, ponieważ bardzo mnie niepokoi w tej chwili ilość awarii i katastrof, które się również w tym półroczu zdarzyły. To właśnie stałe podnoszenie wiedzy i kwalifikacji przez rzeczoznawców, którzy już mają tytuły, jest ogromną troską Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, ponieważ czujemy się w pewnym sensie odpowiedzialni za ich pracę. Komisja Krajowa stanie wkrótce przed problemem ewentualnej weryfikacji nadanych tytułów. I nad tym w najbliższym czasie będziemy debatowali i będziemy się zastanawiać, jak to zrobić.

Dziękuję bardzo za rozmowę.

*Rozmawiała
Renata Włostowska*

Sprawozdanie z IV Zjazdu ŁOIIB

9 kwietnia br. od godziny 10.00 do 16.00 w dużej sali obrad Urzędu Miasta Łodzi obradował IV Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, który został zwołany przez Radę naszej Izby jako zwyczajny zjazd sprawozdawczy.

Spośród 159 uprawnionych, obecnych było 101 delegatów (co dało frekwencję 63,5% – wyższą niż w roku ubiegłym). Przybyli również goście honorowi: prof. Zbigniew Grabowski – prezes Krajowej Rady PIIB, dr inż. Jan Michajłowski – Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Regionalnego ŁUW (reprezentujący Wojewodę Stefana Krajewskiego), dr inż. arch. Marek Lisiak – Architekt Miasta Łodzi (który reprezentował Prezydenta Jerzego Kropiwnickiego), mgr inż. Zbigniew T. Maciejewski – Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego i dr Paweł Czekalski – Sekretarz Okręgowej Rady Lekarskiej w Łodzi.

W Prezydium IV Zjazdu zasiedli: mgr inż. Piotr Filipowicz (przewodniczący), mgr inż. Zbigniew Cichoński i mgr inż. Bogdan Wrzeszcz (wiceprzewodniczący) oraz mgr inż. Grażyna Konstantynowicz (sekretarz). W celu sprawnego przebiegu Zjazdu powołano trzy komisje zjazdowe: Wyborczą, Mandatowo-Skrutacyjną oraz Komisję Uchwał i Wniosków.

W swoich wystąpieniach zaproszeni goście zwracali uwagę na dobrą współpracę ŁOIIB z władzami administracyjnymi i samorządem terytorialnym a także na wysoki stopień zorganizowania i sprawności naszej Izby. Ponadto, pan Jan Michajłowski omówił motywy i cele porozumienia między ŁOIIB a Urzędem Wojewódzkim i ŁOIA. Przedsięwzięcie to ma m.in. doprowadzić do poprawy jakości opracowań, będących przedmiotem postępowania administracji architektoniczno-budowlanej. Pogratulował także cennej inicjatywy rewitalizacji zabytkowego budynku przy ul. Północnej 39 oraz omówił nowe przedsięwzięcia inwestycyjne w regionie łódzkim dające członkom naszej Izby nowe miejsca pracy (budowa autostrad, inwestycje firm europejskich na naszym terenie, m.in. Gillette, Philips i innych).

Pan Marek Lisiak w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na wzrost zainteresowania inwestorów regionem łódzkim oraz na przemiany, jakie zaszły w ostatnich latach w budownictwie i architekturze Łodzi i województwa. Pojawili się inwestorzy w obszarze budownictwa przemysłowego, co wiąże się z wyraźną tendencją do lokowania w Łodzi przedsięwzięć związanych przede wszystkim z przemysłem maszynowym oraz przemysłem sprzętu gospodarstwa domowego.

Wprawdzie większość łódzkich fabryk nie znajduje nabywców i ulega destrukcji, ale jednak pojawili się chętni, którzy mają zamiar inwestować w zabudowę mieszkaniową w śródmieściu Łodzi i prowadzą działania na terenach pofabrycznych (Manufaktura, Księży Młyn). Istotny jest także trzeci obszar – związany z planowaniem przestrzennym, z decyzjami o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu i z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Na koniec wyraził nadzieję, że najbliższe lata będą kontynuacją tych procesów inwestycyjnych i że inżynierowie budownictwa razem z architektami i urbanistami będą czynnie w nich uczestniczyć.

Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego pan Zbigniew T. Maciejewski zwrócił uwagę na istotne dla nadzoru budowlanego zmiany, które zaszły po wejściu Polski do UE (wdrożenie ustawy o wyrobach budowlanych, zmiany Prawa budowlanego). Bardzo pozytywnie ocenił także współpracę z naszą Izbą, której przejawami są chociażby cykliczne spotkania z Przewodniczącym Rady ŁOIIB, spotkania powiatowych inspektorów nadzoru budowlanego z przedstawicielami Izby, gdzie przekazywane są uwagi, spostrzeżenia, propozycje i wizje współpracy.

Przewodniczący KR PIIB prof. Zbigniew Grabowski omówił kilka istotnych zagadnień dotyczących działalności Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Poinformował także zebranych, jakie zadania czekają nas w bieżącym roku:

- organizacja i przeprowadzenie wyborów delegatów na zjazdy sprawozdawczo-wyborcze Izb Okręgowych;
- uporządkowanie problemu Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa jako jednej Izby;
- sprawa uznawania kwalifikacji zawodowych cudzoziemców;
- w związku z tym, iż Minister Infrastruktury ostatecznie uznał wraz z nowym Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego, że właściwą do spraw rozstrzygnięcia sporów dotyczących interpretacji wszystkich

Wystąpienie Prezesa KR PIIB prof. Z. Grabowskiego na IV Zjeździe ŁOIIB

uprawnień budowlanych (nie tylko tych nadawanych po 2002 r.) będzie PIIB, Krajowa Rada staje się drugą instancją w tych sprawach.

Zwrócił także uwagę na konieczność zintensyfikowania działalności szkoleniowej w ŁOIIB oraz możliwość zwiększenia nakładów i popularyzowania czytelnictwa branżowej prasy technicznej (ok. 30% członków PIIB nie czyta wogóle tego, co dostaje!).

Przedstawiciel Okręgowej Izby Lekarskiej – dr Paweł Czekalski – zauważył, iż silne samorzady nie są zbyt dobrze odbierane przez organa administracyjne, stąd pojawiają się próby obniżenia ich rangi. A przeciw tylko silny samorząd może być skutecznym przedstawicielem oraz rzecznikiem swoich członków. Trzeba również pamiętać, że na terenie zjednoczonej Europy, do której wstąpiliśmy, korporacje zawodowe mają bardzo poważne zadania.

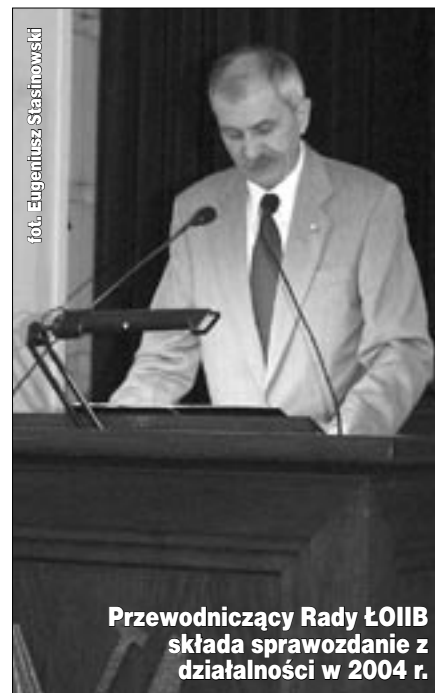
W części sprawozdawczej Zjazdu Przewodniczący Rady ŁOIIB złożył relację z działalności Rady ŁOIIB w 2004 roku (sprawozdanie to opublikowaliśmy w poprzednim numerze „Kwartalnika Łódzkiego”). Swoje sprawozdania złożyli także Skarbnik oraz przewodniczący pozostałych organów ŁOIIB: Komisji Rewizyjnej, Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego i Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

Oceniając działalność Rady ŁOIIB w okresie sprawozdawczym Komisja Rewizyjna stwierdziła, że była ona prowadzona w sposób właściwy i zgodny ze statutem, regulaminami oraz uchwałami III Zjazdu. Wobec powyższego przewodniczący Komisji Rewizyjnej ŁOIIB zwrócił się z wnioskiem o przyjęcie sprawozdania finansowego, w którym bilans po stronie aktywów i pasywów zamknął się kwotą 3 020 346,23 zł, a wynik finansowy kwotą zysku netto w wysokości 610 343,60 zł, a także o przyjęcie sprawozdania z działalności Rady oraz udzielenie jej absolutorium za działalność w 2004 r.

Zjazd przyjął następujące uchwały: **uchwała nr 1** w sprawie odwołania członków organów Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (kolegi Stanisława Krzysztofika – z funkcji członka Rady ŁOIIB, kolegi Stanisława Wójcika – z funk-

cji członka Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB, kolegi Pawła Cichego – z funkcji członka Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB; **uchwała nr 2** w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z działalności Rady w 2004 roku oraz sprawozdania finansowego za 2004 rok; **uchwała nr 3** w sprawie udzielenia absolutorium Radzie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za 2004 rok; **uchwała nr 4** w sprawie przyjęcia sprawozdania Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIIB; **uchwała nr 5** w sprawie przyjęcia sprawozdania Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB; **uchwała nr 6** w sprawie przyjęcia sprawozdania Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB; **uchwała nr 7** w sprawie przyjęcia sprawozdania Komisji Rewizyjnej ŁOIIB; **uchwała nr 8** w sprawie zatwierdzenia budżetu ŁOIIB na rok 2005; **uchwała nr 9** w sprawie przyjęcia programu działania ŁOIIB na 2005 rok zakładającego:

- realizację uchwał III oraz IV Zjazdu ŁOIIB;
- sprawy członkowskie (w tym prowadzenie listy członków naszej Izby oraz bieżącą obsługę członków);
- kierowanie działalnością ŁOIIB, w tym realizację budżetu na 2005 rok;
- sprawy organizacyjne, w tym: przygotowanie IV Zjazdu ŁOIIB, rozpoczęcie przygotowań do V Zjazdu ŁOIIB (wybory delegatów w obwodach wyborczych), obsługa organizacyjno-prawna organów ŁOIIB (za pośrednictwem biura), udzielanie członkom ŁOIIB pomocy prawnej, przepro-

- wadzka do nowej siedziby, zarządzanie i utrzymanie nieruchomości własnej;
- działalność na rzecz podwyższania kwalifikacji zawodowych członków ŁOIIB, w tym: rozwój działalności Centrum Samokształcenia ŁOIIB, organizacja szkoleń;
- działalność samopomocową;
- współpracę z organami administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz z jednostkami organizacyjnymi samorządu zawodowego inżynierów budownictwa i innych samorządów zawodowych, jak również ze stowarzyszeniami;
- wydawanie i kolportaż „Kwartalnika Łódzkiego”;

- kontynuowanie modernizacji budynku przy ul. Północnej 39 na siedzibę ŁOIB.

W dyskusji delegaci podjęli problem niekorzystnych ciągłych zmian w ustawie Prawo budowlane. Poruszono m.in. sprawę dyskusyjną w Sejmie projektu zmiany do tej ustawy, która umożliwiałaby wykonywanie przyłączy bez projektu (ŁOIB zajęła w tej sprawie stanowisko, które zostało przedstawione Komisji Prawno-Regulaminowej KR PIIB – opublikowaliśmy je również na naszej stronie internetowej). Delegaci zwrócili uwagę na mankamenty prawa budowlanego, z którymi się stykają przy konkretnych realizacjach. Wskazywali m.in. na: brak możliwości ścisłej, konkretnej interpretacji art. 28 ustawy Prawo budowlane ustalającego strony w postępowaniu (co powoduje wydłużenie czasu dojścia do decyzji); budzące wątpliwości określenie zakresu projektu (zaproponowano tu powiązanie zakresu dokumentacji projektowej z kategorią obiektu); konieczność uregulowania problemu osób, które mają ograniczone uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności architektonicznej uzyskane na podstawie przepisów z 1975 r. – w związku ze zmianą w 1991 r. interpretacji pojęcia „budownictwo osób fizycznych”. Natomiast prezes KR PIIB omówił szereg problemów związanych z procesem legislacyjnym: opracowane akty prawne przysyłane są PIIB do zaopiniowania w ostatniej chwili; posłowie często nie wykazują zainteresowania podejmowaniem zgłaszanych przez PIIB wniosków; z powodu różnicy zdań w sprawie

interpretacji zakresu uprawnień projektowych nastąpiło pewne zakłócenie współpracy z samorządem zawodowym architektów. Poinformował także o zgłoszeniu do Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego i do Sejmowej Komisji propozycji wspólnego całościowego opracowania ustawy Prawo budowlane. W ramach Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB ustalono, że izby okręgowe zajmą się szczegółowo wyznaczonymi zagadnieniami dotyczącymi aktów prawnych związanych z budownictwem (np. Mazowiecka OIB zbiera wnioski w zakresie ustawy o zamówieniach publicznych i opracowuje stanowisko w tej sprawie).

Dyskusja zaowocowała przyjęciem wniosku zobowiązującego Radę ŁOIB do wystąpienia do Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa o zapewnienie poprawy jakości i stabilności ustawy Prawo budowlane oraz przepisów wykonawczych, celem ochrony interesów inwestorów i członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, w szczególności w zakresie zapewnienia właściwej dokumentacji projektowej na przyłącza infrastruktury technicznej.

W związku z koniecznością uzupełnienia składu trzech organów Izby odbyły się tajne wybory, w wyniku których nowym członkiem Rady ŁOIB został mgr inż. Bogdan Janiec, Sądu Dyscyplinarnego – inż. Janusz Buczyński, a Komisji Kwalifikacyjnej – inż. Roman Jędrzejak.

Renata Włostowska

Silva rerum

Silva rerum – czyli ‘las rzeczy’ – tą łacińską nazwą w I Rzeczypospolitej określano domową księgę, w której na bieżąco zapisywano różne wydarzenia. Współcześnie w ten sposób można oznaczać zbiór rozmaitych wiadomości, a w „Kwartalniku Łódzkim” tak tytułowaliśmy nowy kącik, w którym będziemy zamieszczać informacje, jakie mogą zainteresować naszych Czytelników.

*

W 2004 r. ponad połowę krajowej produkcji budowlanej realizowały trzy województwa: mazowieckie (30,9%), śląskie (12,6%) i wielkopolskie (11,6%). Te same regiony dostarczają również ponad 50% produkcji przemysłowej: mazowieckie – 20,2%, śląskie – 19,6%, wielkopolskie – 11,3%. Województwo łódzkie znajduje się na 7. miejscu z 4,9% udziałem w 2004 r.

*

W szóstym dorocznym rankingu dziennika „Rzeczpospolita” i miesięcznika „Perspektywy” tym razem najlepszą spośród 78. polskich uczelni okazał się Uniwersytet Warszawski, który zaledwie o trzy setne punktu wyprzedził ubiegłorocznego zwycięzcę rankingu – Uniwersytet Jagielloński. Najlepszą spośród uczelni technicznych okazała się ponownie Politechnika Warszawska, która zdobyła brązowy medal. Czwarte miejsce przypadło Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, a piąte Uniwersytetowi im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

*

W ciągu całego 2004 roku w Polsce przybyło ponad 5 tysięcy stowarzyszeń i organizacji społecznych, co stanowi przyrost o 8,2% w stosunku do 2003 r. Oznacza to, że aktualnie w kraju jest ich zarejestrowanych ponad 61 tysięcy. Różnego rodzaju fundacji natomiast jest znacznie mniej, bo prawie 7 tysięcy, a w ubiegłym roku powstało ich o 757 więcej niż ubyłoby (przyrost o 10,9%).

AWANSE NASZYCH KOLEGÓW

6 marca br. odbyły się wybory do jednostek pomocniczych samorządu terytorialnego, jakimi są Rady Osiedli. Choć mają one ograniczone kompetencje, to trzeba widzieć ich niemałe znaczenie w kontekście budowy społeczeństwa obywatelskiego.

Miło nam poinformować, że do Rady Osiedla „Radogoszcz-Wschód” został wybrany członek Prezydium Rady ŁOIB **kolega Grzegorz CIEŚLIŃSKI**, który startował z listy wyborczej „Razem dla Radogoszcza”. Serdecznie gratulujemy!

Kolega Grzegorz Cieśliński ma 58 lat; jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Łódzkiej z 1971 roku. Uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi uzyskał w 1975 roku.

Praktycznie całą swoją karierę zawodową związał z łódzkim budownictwem.

Nowa siedziba ŁOIIB

Kości zostały rzucone – **od 14 czerwca 2005 r.** biuro ŁOIIB będzie funkcjonować na parterze budynku przy ul. Północnej 39, a uczestnicy procesu budowlanego tę decyzję Prezydium Rady podjętą 6 kwietnia br. po prostu muszą wcielić w życie. Zapraszam zatem do nowej siedziby, która jest przecież wspólną własnością wszystkich członków naszej Izby. Z kronikarskiego obowiązku uzupełniam listę osób i firm biorących udział w tej inwestycji (poza generalnym wykonawcą oraz głównym projektantem, którzy byli wymienieni w nr IV/2004 (5) „Kwartalnika Łódzkiego”):

- Projekt aranżacji wnętrza modernizowanego budynku oraz projekt zagospodarowania terenu i zieleni w części frontowej nieruchomości wykonała pani mgr inż. arch. Ewa Dąbrowska;
- Wykonawcą ogrodzenia frontowego nieruchomości oraz ogrodzenia bocznego od strony wschodniej jest PPBU „ROOM” Roman Wieszczyk;
- Wykonawcą kotłowni gazowej jest firma „THERM – INSTAL” B. Michoń, P. Zubiel Spółka Jawna, która również podjęła się usług konserwacyjno-serwisowych;
- Wykonawcą drogi dojazdowej oraz chodników w części frontowej nieruchomości jest Firma Budowlana „DANAK” Marciuszewski, Zawadowscy Spółka Jawna.

Pozostaje mi zatem zrelacjonować co się wydarzyło w zakresie możliwości dokończenia ogrodzenia terenu naszej nieruchomości.

7 lutego br. wpłynęło (datowane na 25 stycznia br.) pismo z Wydziału Geodezji, Katastru i Inwentaryzacji Urzędu Miasta Łodzi, w którym zastępca dyrektora wydziału zwrócił się z prośbą „o rozważenie przez Izbę możliwości sprzedaży, po jej uprzednim wydzieleniu geodezyjnym, części nieruchomości przy ul. Północnej 39, odpowiadającej urządzonej drodze dojazdowej wykorzystywanej przez mieszkańców bloków mieszkalnych”.

16 lutego br. Prezydium Rady ŁOIIB podjęło w tej sprawie decyzję, która nastę-

pnego dnia została przekazana ww. Wydziałowi Urzędu Miasta Łodzi z podaniem do wiadomości Prezydentowi Jerzemu Kropiwnickiemu. W piśmie podano obszernie uzasadnienie decyzji mówiącej o tym, że „statutowe władze Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, po przeprowadzeniu wszechstronnej analizy doszły do wniosku, że nie mogą wyrazić zgody na sprzedaż jakiegokolwiek części działki wydzielonej z frontowej części nieruchomości położonej w Łodzi przy ul. Północnej 39”.

23 lutego br. wpłynęła decyzja nr 25/2005 z dnia 17 lutego 2005 r. Wojewody Łódzkiego, który „po rozpatrzeniu odwołania Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa od decyzji Prezydenta Miasta Łodzi nr IV.RUB.7354/1/2005 z dnia 18.01.2005 r., wnoszącej sprzeciw w sprawie zgłoszonego zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na budowie ogrodzenia wzdłuż zachodniej granicy działki nr ew. 5 w obrębie S2, położonej w Łodzi przy ul. Północnej 39 i nakładającej na inwestora obowiązek uzyskania pozwolenia na realizację powyższych robót budowlanych, postanowił uchylić zaskarżoną decyzję i orzec o braku sprzeciwu w sprawie”. W obszernym uzasadnieniu Wojewoda napisał m.in.: „... Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, plany ŁOIIB dotyczące zagospodarowania nieruchomości przy ul. Północnej 39 nie przewidują utrzymania w zachodniej części działki drogi obsługującej sąsiednie nieruchomości. Tym samym należy stwierdzić, że wykorzystywanie części działki należącej do ŁOIIB jako drogi dojazdowej do nieruchomości przy ul. Sterlinga 2/4 i Północnej 37 w Łodzi odbywa się bez zgody jej właściciela.

W przedmiotowej sprawie, brak jest podstaw prawnych do obciążenia inwestora obowiązkiem zapewnienia dojazdu do posesji przy ul. Północnej 37 i Sterlinga 2/4 przez teren nieruchomości stanowiącej jego własność.

Projektowana inwestycja nie pozbawia tych posesji dostępu do drogi publicznej w

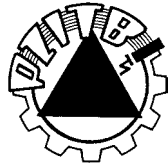
rozumieniu ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane, ponieważ każda z nich położona jest bezpośrednio przy drodze publicznej i istnieją techniczne możliwości wybudowania drogi dojazdowej do nich, poza terenem stanowiącym własność ŁOIIB.

Przepis art. 30 ust. 1 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane mówi, że zgłoszenia właścicielom organowi wymaga budowa ogrodzeń o wysokości powyżej 2,20 m, zaś zgodnie z ust. 2 powyższego artykułu – w zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia; do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane oraz – w zależności od potrzeb – odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami.

Inwestor dokonał zgłoszenia zamiaru wykonania ogrodzenia pomiędzy działką stanowiącą jego własność a działką sąsiednią, ponieważ jego wysokość ma wynosić 2,82 m. Do zgłoszenia dołączono wszystkie wymagane powyższym przepisem ustawy Prawo budowlane dokumenty.

W ocenie organu odwoławczego w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw praw-

Walne Zgromadzenie Członków Oddziału Łódzkiego PZITB

15 kwietnia 2005 w Sali Kongresowej Łódzkiego Domu Technika odbyło się Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze Członków Oddziału Łódzkiego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, podczas którego podsumowano działalność Oddziału w kadencji 2002-2005 oraz wybrano nowe władze i przyjęto plan działania w kadencji 2005-2008.

Pod koniec 2004 r. Oddział Łódzki PZITB liczył 135 członków zrzeszonych w 5 Kołach. Na liście członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa natomiast mamy obecnie wpisanych 3618 osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, co stanowi większość bo 56,2% członków Izby.

Przewodniczący Oddziału Łódzkiego PZITB dr inż. Jan Kozicki przypomniał, iż w ramach podpisanego 17 września 2004 r. porozumienia między ŁOIIB a Oddziałami Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych działających na terenie Łodzi i województwa łódzkiego podejmowane były w bieżącym roku wspólne działania, m.in. w zakresie: współpracy „Konkursu im. Prof. Władysława Kuczyńskiego” na najlepszą pracę dyplomową obronioną na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej (ogółem zgłoszono 10 prac, z których 3 zostały wyróżnione a 7 nagrodzono) oraz w zakresie kreowania zmian w treści programów nauczania. ŁOIIB wskazała także PZITB jako jednostkę najbardziej kompetentną do merytorycznego przygotowania kandydatów do uzyskania uprawnień budowlanych w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

W ramach dyskusji omówiono niepokojącą sytuację w Zarządzie Głównym PZITB oraz narastający problem negatywnego zjawiska stosowania cen dumpingowych. Dużo miejsca poświęcono kwestii współpracy z ŁOIIB oraz z NOT. Obecny na zebraniu prezes Rady Łódzkiej FSNT NOT mgr inż. Jarosław Palenik zadeklarował podjęcie starań w celu ożywienia i nadania większego znaczenia działalności statutowej oraz jed-

noczesne rozwijanie działalności gospodarczej. Zwrócono także dużą uwagę na popularyzację Stowarzyszenia wśród młodzieży, współpracę z uczelnią i środowiskiem akademickim. Nową formą pomocy dla młodych inżynierów mają być spotkania, na których starsi koledzy z dużą praktyką dzieliliby się swoim doświadczeniem z młodszymi.

W trakcie Walnego Zgromadzenia Przewodniczący Oddziału Łódzkiego PZITB dr inż. Jan Kozicki wręczył odznaki i wyróżnienia nadane przez Zarząd Główny PZITB. Złotą Honorową Odznakę PZITB otrzymali: Jolanta Orechwo, Tadeusz Prздеcki i Halina Wypych, zaś Srebrną Honorową Odznakę PZITB – Tadeusz Urban i Gracjan Żurek. Godnością „Zasłużony Senior PZITB” zostali uhonorowani: Mirosław Frankowski i Zofia Sypniewska.

W wyniku głosowania przewodniczącym Oddziału Łódzkiego ponownie został wybrany Jan Kozicki, a członkami Zarządu Oddziału: Stanisław Janowski, Marcin Wieczorek, Krzysztof Ślusarczyk, Dionizy Mariańczyk, Halina Wypych, Elżbieta Kuligowska i Gerard Korbel. Do Komisji Rewizyjnej powołano Jana Brykowskiego, Przemysława Kowalskiego i Ryszarda Tomaszewskiego, a do Sądu Koleżeńskiego: Zbigniewa Kossowskiego, Zofię Panfil i Zbigniewa Mikułę. Delegatami na Krajowy Zjazd zostali: Jan Kozicki, Stanisław Janowski i Bolesław Gruszecki. Na wniosek dr. inż. Jana Kozickiego skład Zarządu Oddziału został uzupełniony przez włączenie do niego przewodniczących pięciu istniejących Kół.

W zebraniu uczestniczyło 58 osób, czyli prawie połowa członków Oddziału.

nych do zgłoszenia sprzeciwu wobec zamiaru inwestycyjnego ŁOIIB i nakładania na inwestora obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę. W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna.”

10 marca br. przedstawiciele ŁOIIB zostali zaproszeni w sprawie drogi do Delegatury Łódź-Śródmieście Urzędu Miasta Łodzi na spotkanie, które odbyło się w dwa tygodnie później.

24 marca br. dyrektor Delegatury Łódź-Śródmieście Urzędu Miasta Łodzi pan mgr inż. Piotr Rajchert przeprosił przedstawicieli naszej Izby za zaistniałą sytuację i zapewnił, że do końca czerwca br. zostanie rozwiązany problem drogi dojazdowej do posesji przy ul. Sterlinga 2/4 i ul. Północnej 37.

25 kwietnia br. pan dyrektor Piotr Rajchert ponownie zapewnił, że w terminie do końca czerwca 2005 r. będziemy mogli dokończyć ogrodzenie frontowej części nieruchomości ŁOIIB przy ul. Północnej 39.

Andrzej B. Nowakowski

Renata Włostowska

O odpowiedzialności nie tylko projektanta konstrukcji

Niedawno w jednym z dzienników przeczytałem krótką notatkę informującą, iż „11 kwietnia 2005 r. Sąd Rejonowy w Szczecinie ogłosił wyrok na sprawców katastrofy budowlanej, która miała miejsce w końcu 2000 r. na budowie Centrum Handlowego Carrefour-Turzyn w Szczecinie. Autor projektu konstrukcji Adam W. skazany został na 1 rok i 9 miesięcy więzienia, a weryfikator Piotr S. na 1 rok i 6 miesięcy więzienia. Wykonanie tych kar sąd zawiesił na okres 4 lat. Dodatkowo skazani mają zapłacić po 10.000 zł grzywny. Trzeci oskarżony – Jacek R. został uniewinniony”.

Swego czasu była to głośna sprawa, która zbulwersowała środowisko kadry technicznej budownictwa nie tylko ze względu na rozmiary katastrofy (zniszczeniu uległo ok. 512 m² stropu pierwszego i drugiego piętra wznoszonej konstrukcji) i jej tragiczne skutki (na miejscu zginęły dwie osoby, a dziesięć zostało rannych), lecz również ze względu na kardynalne błędy popełnione przez projektanta konstrukcji i nieskorygowane przez żadną z osób pełniących samodzielne funkcje techniczne, biorących czynny udział w procesie budowlanym (weryfikator, inspektor nadzoru inwestorskiego, kierownik budowy, kierownicy robót na budowie i w zakładzie prefabrykacji, w którym wytworzono prefabrykowane elementy konstrukcyjne).

Wydaje się, że warto – nie tylko ku przestrodze – przypomnieć pewne aspekty tej katastrofy, która została obszernie opisana w prasie technicznej, w miesięczniku „Inżynieria i Budownictwo” oraz zreferowana i przedyskutowana podczas XX Konferencji Naukowo-Technicznej „Awarie budowlane”.

Początkiem nieszczęścia była zmiana układu i przeznaczenia kilku pomieszczeń, której konsekwencją było usunięcie żelbetowego słupa podpierającego na przecięciu osi modułarnych J i 4 – żelbetowe rygle usytuowano na poziomie +6,27 m i +9,97 m, na których z kolei opierały się żelbetowe płyty dwuzębrowe o rozpiętości modularnej 16,00 m. Po usunięciu słupa obciążenie z

rygli było przekazywane na prefabrykowane podciąg żelbetowe o przekroju poprzecznym 40 × 120 cm oznaczone symbolami RU 37 (w poz. +6,27 m) i RU 40 (w poz. +9,97 m) za pośrednictwem jednostronnych wsporników zakotwionych w dolnej części podciągów i usytuowanych w środku ich rozpiętości równej 8,10 m.

W trakcie robót pod obciążeniem montażowym odpowiadającym ok. 45% projektowanego obciążenia eksploatacyjnego nastąpiło wyrwanie wspornika podciągu RU 40, na skutek czego rygiel utracił podparcie na poz. +9,97 m i spadł wraz z płytami dwuzębowymi na strop usytuowany poniżej. Dynamiczne obciążenie stropu na poz. +6,27 m spowodowało z kolei wyrwanie jednostronnego wspornika podciągu RU 37, w wyniku czego kolejny fragment stropu w poz. +6,27 m wraz z elementami konstrukcyjnymi stropu z poz. +9,97 runął na poziom terenu (*vide* fot. na str. 14).

Powyższe informacje zacerpnałem z ekspertyzy wykonanej w marcu 2001 r. przez zespół pracujący pod kierunkiem prof. Włodzimierza Kiernożyckiego z Instytutu Inżynierii Lądowej Politechniki Szczecińskiej, który m.in. stwierdził, że „przyjęta koncepcja konstrukcyjna podciągów RU 40 i RU 37 z usytuowaniem jednostronnych wsporników w środku rozpiętości podciągów, w dodatku w strefie rozciąganej belek, **nie występuje w praktyce projektowej i nie ma uzasadnienia** w postanowieniach norm konstrukcyjnych czy też w przykładach z literatury technicznej”. Dodatkową okolicznością, która miała wpływ na przebieg katastrofy, były odstępstwa konstrukcji podciągu RU 40 od wymagań obowiązującej wówczas normy PN-84/B-03264 polegające m.in. na:

- zastosowaniu strzemion dwuramiennych zamiast czteroramiennych,
- niezagęszczenie rozstawu strzemion do siły skupionej przyłożonej w środku rozpiętości podciągu,
- nieumieszczenie przy powierzchniach bocznych podciągu o wysokości 120 cm

dostatecznego zbrojenia wymaganego przez normę ze względów konstrukcyjnych,

- niezastosowanie dodatkowego zbrojenia „podwieszającego” wspornik usytuowany w dolnej części przekroju poprzecznego podciągu,
- całkowitym pominięciu wpływu momentów skręcających podciąg na całej jego długości.

Autor ekspertyzy bardzo krytycznie ocenił koncepcję ukształtowania konstrukcji obiektu w rejonie objętym katastrofą „uznając ją za **błędną**, albowiem zespół statycznie wyznaczalnych, prefabrykowanych elementów konstrukcyjnych utworzył – zarówno w fazie montażu jak i użytkowania – układ szczególnie wrażliwy na tzw. katastrofę postępującą”. Zarzucił również projektantowi, że nie przemyślał i nie dopracował wielu szczegółów, np. nie przewidział stosownego zbrojenia łączącego poszczególne prefabrykowane płyty stropowe, które to zbrojenie po zaistnieniu lokalnego uszkodzenia umożliwiłoby powstanie wtórnego ustroju nośnego. W konsekwencji prof. W. Kiernożycki zalecił przeprowadzenie szczegółowej weryfikacji przyjętych rozwiązań projektowych w całym obiekcie – co należy jednoznacznie ocenić jako votum nieufności w stosunku do projektanta konstrukcji (a pośrednio i do weryfikatora).

Podczas wspomnianej już XX Konferencji Naukowo-Technicznej „Awarie budowlane” (która odbyła się w Międzyzdrojach w maju 2001 r.) dyrektor Departamentu Inspekcji Terenowej w Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego poddał analizie niektóre aspekty prawne związane z przyczynami omawianej katastrofy budowlanej i zauważył, że **aż 9 spośród 13 osób** biorących udział w procesie budowlanym legitymowało się stwierdzeniem posiadania przygotowania zawodowego wydawanym bez egzaminu osobom pełniącym samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na podstawie ustawy

Zniszczone fragmenty konstrukcji obiektu

z 24 października 1974 roku – Prawo budowlane. Wyciągnął z tego wniosek o słuszności wprowadzenia w 1995 roku uprawnień budowlanych uzyskiwanych w drodze egzaminów ze znajomości przepisów prawnych oraz umiejętności zastosowania wiedzy technicznej. Wyraził nadzieję, że okręgowe komisje kwalifikacyjne oraz Krajowa Komisja

Kwalifikacyjna będą skutecznie egzekwować takie umiejętności od kandydatów na uprawnionych projektantów i kierowników budów. Natomiast „przejęcie od wojewodów spraw związanych z ponoszeniem odpowiedzialności zawodowej w budownictwie przez okręgowe sądy dyscyplinarne i Krajowy Sąd Dyscyplinary być może usprawni procedury zmie-

rzające do karania osób niedouczonych bądź niedbale wykonujących swoje obowiązki na budowie”. Na zakończenie stwierdził, że „obowiązkowa przynależność do izb zawodowych oraz obowiązkowe od przyszłego roku ubezpieczenie OC osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie winny przyczynić się również do sukcesywnego podnoszenia jakości wykonywania inżynierskich zawodów budowlanych”.

Ja natomiast mam nadzieję, że ta smutna lekcja uzmysłowi wszystkim uczestnikom procesu budowlanego ogrom **odpowiedzialności projektanta konstrukcji**, którego praca polegająca przede wszystkim na zapewnieniu bezpieczeństwa użytkownikom obiektów budowlanych musi być doceniana i godziwie wynagradzana. Wymuszanie bowiem przez inwestorów niskich stawek za prace projektowe może – w skrajnych przypadkach – skończyć się dużymi stratami finansowymi; a prawie zawsze „skórka niewarta jest wyprawki”, gdyż dobrze przemyślane rozwiązanie projektowe może inwestorowi przynieść wymierne korzyści zarówno w okresie budowy jak i w okresie eksploatacji. Te ostatnie korzyści mogą w dodatku okazać się znaczące, bo obiekty budowlane eksploatuje się przecież przez dziesiątki lat.

Jednak aby dobrze przemyśleć projekt, **nie można działać pod presją czasu**, w dodatku w sytuacji ciągłych zmian założeń wyjściowych do projektu, nie mając przy tym pewności czy będzie za co utrzymać rodzinę. Dlatego również i my sami powinniśmy się cenić i pod żadnym pretekstem nie schodzić poniżej pewnego poziomu wynagrodzenia, który jeszcze można uznać za przyzwoity.

A niejako przy okazji nie można nie zauważyć, że Sąd Okręgowy w Szczecinie obalił krążący jeszcze niekiedy w naszym środowisku mit o znikomej odpowiedzialności weryfikatora projektu. Sądząc po wymiarze kary, ocenił ją na około 86% odpowiedzialności projektanta konstrukcji.

Może teraz zadrzy nieco ręką osobom traktującym podpis weryfikatora jako nic lub niewiele kosztującą „koleżeńską przysługę”.

Andrzej B. Nowakowski

Nasza Izba w statystyce

(stan na 1 maja 2005 r.)

W okresie od 1 stycznia br. Rada Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa skreśliła z listy członków 101 osób; w tej liczbie znalazło się 89 osób, które od ponad roku nie opłacały składek członkowskich.

Aktualnie zatem nasza Izba zrzesza **6438 osób**, które pełnią samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w niżej wymienionych specjalnościach:

• konstrukcyjno-budowlanej	3618	56,20%
• instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych	1289	20,02%
• instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych	1083	16,83%
• drogowej	279	4,33%
• kolejowej	53	0,82%
• architektonicznej	44	0,68%
• telekomunikacyjnej	38	0,59%
• mostowej	34	0,53%

Specyfika zamówień publicznych na roboty budowlane

W poprzednim numerze „Kwartalnika Łódzkiego” omówiona została istota systemu zamówień publicznych, czyli trójfazowa procedura selekcji wykonawców i wyboru oferty najkorzystniejszej, która z systemu tego wynika. Celem niniejszej publikacji jest natomiast udzielenie w sposób systematyczny i udokumentowany odpowiedzi na pytanie, na czym polega specyfika zamówień publicznych na roboty budowlane w obecnym stanie prawnym. Odpowiedź ta zostanie udzielona na podstawie analizy odpowiednich przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych (Pzp) jak również rozporządzeń okołoustawowych.

1. Definicje wynikające z ustawy Pzp

Prawodawca w ustawie Pzp zamieścił definicje dwóch pojęć, które dla sektora budowlanego mają bardzo istotne znaczenie. Pojęciami tymi są: „koncesja na roboty budowlane” oraz „robota budowlana”.

Koncesja na roboty budowlane została zdefiniowana w art. 2 pkt. 4 Pzp w sposób następujący: „należy przez to rozumieć zamówienia publiczne na roboty budowlane, z tym, że wynagrodzeniem za ich wykonanie jest prawo do eksploatacji obiektu budowlanego albo takie prawo wraz z zapłatą”. Problemy szczegółowe związane z postępowaniami mającymi na celu udzielenie koncesji na roboty budowlane regulują artykuły 118-121 ustawy Pzp. Problematyka ta ma ponadto swoją literaturę przedmiotu [1]. Ponieważ jednak, jak na razie, omawiane zamówienia pojawiają się na rynku stosunkowo rzadko, a zatem w dalszej części niniejszego artykułu problematyka koncesji na roboty budowlane zostanie pominięta.

Kolejna kluczowa dla rynku zamówień publicznych na roboty budowlane definicja, a mianowicie definicja robót budowlanych, została w art. 2 pkt. 8 Pzp sformułowana w sposób trójwariantowy. Poszczególne warianty tej definicji stanowią, że pod pojęciem **robót budowlanych** należy rozumieć:

- a. wykonanie robót budowlanych w rozumieniu ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016) lub
- b. zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych bądź też
- c. wykonanie robót budowlanych w rozumieniu ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane przez osobę trzecią, zgodnie

z wymaganiami określonymi przez zamawiającego.

Ostatnia wersja definicji robót budowlanych wynikająca z ustawy Pzp budzi w piśmiennictwie fachowym dość liczne kontrowersje. Definicja ta w zamyśle autorów projektu nowego Prawa zamówień publicznych odnosić się miała do deweloperów. Jednakże na skutek nieadekwatnego w stosunku do powyższego celu jej sformułowania, interpretowana jest ona obecnie jako opisująca sytuację, w której realizacją całego dzieła budowlanego kieruje generalny wykonawca, nie angażujący w proces budowlany sił własnych [2] lub jako sytuacja, w której obowiązki inwestorskie w danym procesie budowlanym realizowane są przez inwestora zastępczego [3].

Specjalistom z zakresu procesów inwestycyjno-budowlanych trudno jest się zgodzić zwłaszcza z tą ostatnią interpretacją omawianej definicji. Wynikałoby z niej bowiem, że roboty budowlane **są wykonywane** przez inwestora zastępczego, co przecież dla każdego inżyniera budownictwa jest oczywistym nonsensem.

Podsumowując uwagi na temat definicji robót budowlanych, jak wynika z ustawy Pzp, należy podkreślić, że ustawodawca sformułował ją w sposób, który rozszerza dotychczasowy zakres znaczeniowy tego pojęcia wynikający z ustawy Prawo budowlane. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż według ustawy Prawo budowlane, pod pojęciem robót budowlanych rozumieć należy „...budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiorce obiektu budowlanego” (art. 3 pkt 7). Ponieważ remont zdefiniowano w art. 3 pkt. 8 ustawy Prawo budowlane jako „...wyko-

nywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji...”, a zatem roboty remontowo-budowlane o charakterze bieżącej konserwacji, **jako nie mieszczące się w granicach definicji robót budowlanych zawartej w Prawie budowlanym, należy w systemie zamówień publicznych traktować jako usługi**. Fakt ten mieć może istotne konsekwencje, między innymi w zakresie doboru trybu udzielenia zamówienia. Tak więc w sytuacji, gdy właściwe przepisy Pzp wykluczają w przypadku zamówień na roboty budowlane tryb zapytania o cenę, zastosowanie tego trybu do udzielenia zamówienia na zrealizowanie robót budowlanych o charakterze bieżącej konserwacji jest możliwe.

Przepisem o charakterze definicyjnym jest również art. 6 ust. 3 Pzp. Przepis ten stanowi, że „jeżeli zamówienie obejmuje równocześnie roboty budowlane oraz dostawy niezbędne do ich wykonania, do udzielenia takiego zamówienia stosuje się przepisy dotyczące robót budowlanych”. Klasycznym przykładem zastosowania tego przepisu są zamówienia na dostawę i montaż stolarki otworowej. Zgodnie z przytoczoną regulacją prawną będą to w każdym przypadku zamówienia na roboty budowlane, jakkolwiek same roboty będą miały mniejszy, a może nawet znikomy udział w ogólnej wartości zamówienia, w stosunku do wartości dostawy stolarki otworowej.

Omówiony powyżej zastosowany w Pzp wielowariantowy charakter definicji robót budowlanych ma istotne znaczenie. Konsekwencje tej wariantowości znajdujemy bowiem w dalszych przepisach Pzp, odnoszą-

cych się do dwóch kluczowych czynności, jakie zamawiający (inwestor) zobowiązany jest zrealizować w fazie przygotowania postępowania. Czynnościami tymi są:

- a. opis przedmiotu zamówienia publicznie- go na roboty budowlane oraz
- b. oszacowanie wartości zamówienia pu- blicznego na roboty budowlane.

2. Opis przedmiotu zamówienia pu- blicznego na roboty budowlane

Przystępując do opisu przedmiotu za- mówienia publicznego na roboty budowlane zamawiający zobowiązany jest zastosować obowiązujące w tym względzie przepisy ustawy odnoszące się do wszystkich zamówień, czyli art. 29 i 30 Pzp. Ponadto jednak zamawiający zobowiązany jest do zastosowania regulacji szczegółowych, adresowa- nych tylko do zamówień publicznych na ro- boty budowlane. Regulacje te wynikają z art. 31 ustawy.

Przepisy szczegółowe, o których mowa powyżej, sformułowane zostały w Pzp w dwóch wersjach, a mianowicie: odrębnie dla zamówień na roboty budowlane w rozu- mieniu Prawa budowlanego oraz odrębnie dla łącznych zamówień na zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych.

2.1. Opis przedmiotu zamówienia publicz- nego na roboty budowlane rozumiane jak w ustawie Prawo budowlane

W przypadku, o którym mowa w tytule niniejszego punktu, ogólny opis przedmio- tu zamówienia publicznego na roboty bu- dowlane musi zostać, i to niezależnie od wartości zamówienia, skonkretyzowany za pomocą dwóch opracowań dokumentacyj- nych, którymi są:

- dokumentacja projektowa oraz
- specyfikacja techniczna wykonania i od- bioru robót.

Obowiązek ten narzuca inwestorom publicznym art. 31 ust. 1 Pzp. Natomiast w art. 31 ust. 4 Pzp ustawodawca zawarł delegację ustawową adresowaną do mini- stra właściwego do spraw budownictwa, do określenia o drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu i formy wyżej wy- mienionych opracowań. Rozporządzenie takie zostało wydane i weszło w życie od

dnia 2 października 2004 roku [4].

Jeżeli chodzi o **dokumentację projek- tową** to przywołane rozporządzenie różni- cuje jej minimalną zawartość w zależności od tego, czy realizacja przedmiotu zamó- wienia wymagać będzie pozwolenia na bu- dowę czy też nie.

W pierwszym przypadku dokumentacja projektowa powinna zawierać (§ 4 ust. 1 rozporządzenia):

- projekt budowlany,
- projekty wykonawcze,
- przedmiar robót oraz
- informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, gdy jej opracowanie jest wymagane przez odrębne przepisy.

W drugim przypadku natomiast (§ 4 ust. 2 rozporządzenia), na dokumentację projektową składać się powinny:

- plany, rysunki lub inne dokumenty umożliwiające jednoznaczne określenie rodzaju i zakresu robót budowlanych podstawowych oraz uwarunkowań i do- kładnej lokalizacji ich wykonania,
- przedmiary robót oraz
- projekty, pozwolenia, uzgodnienia i opi- nie, o ile odrębnymi przepisami są one wymagane.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż w omawianym rozporządzeniu w sposób bar- dzo szczegółowy i precyzyjny unormowana została kategoria przedmiaru robót (§ 6-10 rozporządzenia). Prawodawca dopuścił za- razem dwie sytuacje, w których dokumen- tacja projektowa może nie obejmować przedmiaru robót. Jest to mianowicie moż- liwe gdy:

- zamówienie udzielane jest w trybie z wol- nej ręki lub
- w istotnych postanowieniach umowy przy- jęto zasadę wynagradzania ryczałtowego.

Zakres i formę **specyfikacji technicz- nych wykonania i odbioru robót** okre- ślają przepisy rozdziału 3 omawianego roz- porządzenia. Tę sekwencję przepisów roz- porządzenia rozpoczyna przepis § 12 zawierający następującą definicję omawiane- go opracowania: „Specyfikacje techniczne (...) stanowią opracowania zawierające w szczególności zbiory wymagań, które są niezbędne do określenia standardu i jako- ści wykonania robót, w zakresie sposobu

wykonania robót budowlanych, własności wyrobów budowlanych oraz oceny prawid- łowości wykonania poszczególnych ro- bót”.

Kolejna szczególnie istotna regulacja za- warta w rozporządzeniu (§ 13 ust. 2) sta- nowi, iż specyfikacje techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych powinny być opracowane z uwzględnieniem podziału szczegółowego, jaki wynika ze wspólnego Słownika Zamówień (CPV). Podział ten po- winien uwzględniać co najmniej:

- roboty budowlane w zakresie przygoto- wania terenu pod budowę,
- roboty budowlane w zakresie wykonania kompletnych obiektów budowlanych lub ich części oraz roboty w zakresie inżynierii lądowej i wodnej,
- roboty w zakresie instalacji budowlanych,
- roboty wykończeniowe w zakresie objek- tów budowlanych.

Ponieważ w budownictwie polskim, poza budownictwem drogowym i kolejowy- m, specyfikacje techniczne wykonania i odbioru robót nie były jak dotąd szerzej sto- sowane, a zatem projektanci mają szereg problemów wówczas, gdy przychodzi im re- alizować zamówienie na opracowanie tego dokumentu. Problemy te powinny ulec zła- godzeniu na skutek pojawienia się na ryn- ku wydawniczym opracowań o charakterze wzorcowym. Przykładem takich wzorców może być seria wydawnicza wydana przez Ośrodek Wdrożeń Ekonomiczno-Organizacyjnych Budownictwa PROMOCJA Sp. z o.o. Seria ta obejmuje m.in. standardowe specyfikacje techniczne dla następujących robót:

- Kod CPV 45410000 – **Tynkowanie**
 - 45411000 – Wykonanie tynków zwy- kłych wewnętrznych i zewnętrznych
- Kod CPV 45262300 – **Betonowanie**
 - 45262350 – Zbrojenie (przygotowa- nie i montaż)
 - 45262311 – Betonowanie konstrukcji
 - 45262350 – Betonowanie bez zbrojenia
- Kod CPV 45260000 – **Wykonanie po- kryć dachowych**
 - 45261213 – Krycie dachu papą
 - 45261310 – Obróbki blacharskie
 - 45261320 – Rynny i rury spustowe.

2.2. Opis przedmiotu zamówienia publicznego na zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych

Ustawodawca w art. 31 ust. 2 Pzp nakazał, ażeby opis przedmiotu łącznego zamówienia publicznego na zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych doprecyzowany został opracowaniem dokumentacyjnym pod nazwą program funkcjonalno-użytkowy. Ogólna definicja tego opracowania znajduje się w art. 31 ust. 3 Pzp. Jest ona następująca: „Program funkcjonalno-użytkowy obejmuje opis zadania budowlanego, w którym podaje się przeznaczenie ukończonych robót budowlanych oraz stawiane im wymagania techniczne, ekonomiczne, architektoniczne, materiałowe i funkcjonalne”.

Ogólna definicja programu funkcjonalno-użytkowego wynikająca z ustawy została uzupełniona i uszczegółowiona przepisami rozdziału 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 2 września 2004 r. Przepisy te stanowią m.in., że wymagania zamawiającego zapisane w omawianym opracowaniu dokumentacyjnym, w zależności od specyfiki obiektu budowlanego, powinny odnosić się do:

- przygotowania terenu budowy,
- architektury,
- konstrukcji,
- instalacji,
- robót wykończeniowych,
- zagospodarowania terenu.

Również w zakresie programów funkcjonalno-użytkowych należy się spodziewać opracowań o charakterze wzorcowym. Przewidywane jest ich opublikowanie na stronie internetowej Ministerstwa Infrastruktury jak również w serii wydawniczej Izby Projektowania Budowlanego.

3. Oszacowanie wartości zamówienia publicznego na roboty budowlane

W przypadku wykonywania tej czynności, podobnie jak to miało miejsce w odniesieniu do czynności omówionej poprzednio, zamawiający zobowiązany jest zastosować adresowane do niej przepisy „powszechne” ustawy tzn. art. 32 Pzp oraz przepisy „szczególne” odnoszące się tylko

do zamówień publicznych na roboty budowlane, czyli art. 33 ustawy.

3.1. Oszacowanie wartości zamówienia publicznego na roboty budowlane rozumiane jak w ustawie Prawo budowlane

Podstawą oszacowania wartości zamówień publicznych na roboty budowlane, o których jest mowa w tytule niniejszego punktu, może być, według decyzji zamawiającego, kosztorys inwestorski albo opracowanie kalkulacyjne pod nazwą planowane koszty robót budowlanych (art. 33 ust. 1 pkt 1 Pzp).

Szczegółowe rozwiązania normatywne narzucające metody i podstawy sporządzenia wyżej wymienionych opracowań kalkulacyjnych określa kolejny akt wykonawczy do ustawy Pzp, a mianowicie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym (Dz. U. Nr 130 z 2004 r., poz. 1389).

3.2. Oszacowanie wartości zamówienia publicznego na zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych

W przypadku łącznych zamówień publicznych na projekt i wykonanie robót budowlanych wartość przedmiotu zamówienia należy określić na podstawie opracowania kalkulacyjnego pod nazwą planowane koszty prac projektowych oraz planowane

koszty robót budowlanych (art. 33 ust. 1 pkt 2 Pzp). Metody i podstawy sporządzania tego dokumentu kalkulacyjnego określają przepisy rozdz. 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 18 maja 2004 r.

Ponieważ problematyka opracowań kalkulacyjnych stanowiących dokumentacyjną podstawę wartości zamówienia publicznego na roboty budowlane jest dość skomplikowana, a ponadto powinna ona zostać omówiona na tle szerszego problemu, jakim jest funkcjonowanie systemu cen budowlanych na rynku zamówień publicznych, zostanie ona rozwinięta w kolejnych artykułach niniejszego cyklu.

Dr hab. Andrzej Borowicz
Uniwersytet Łódzki

Piśmiennictwo:

[1] *Koncesja na roboty budowlane. Poradnik*. Urząd Zamówień Publicznych, Warszawa 1994. Fragmenty tego poradnika opublikowane zostały również w miesięczniku „Zamówienia Publiczne Doradca”, numery 10-12 z 2004 roku.

[2] J. Pieróg, *Prawo zamówień publicznych. Komentarz*, C. H. Beck, Warszawa 2004, s. 18.

[3] *Prawo zamówień publicznych. Komentarz*, Red. T. Czajkowski, Urząd Zamówień Publicznych, Warszawa 2004, s. 26-27.

[4] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. Nr 202 z 2004 roku, poz. 2072).

KOMUNIKAT WYBORCZY

Rada Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa uprzejmie informuje, że zostały już rozpoczęte przygotowania mające na celu sprawne zorganizowanie V Zjazdu ŁOIIB, który rozpocznie drugą kadencję organów Izby przewidzianą na lata 2006-2010. W pierwszej kolejności w obwodach wyborczych zostaną zorganizowane wybory delegatów na V Zjazd ŁOIIB.

Stosowne wiadomości i komunikaty będą podawane na bieżąco na stronach internetowych naszej Izby, na tablicy ogłoszeń umieszczonej w siedzibie Izby oraz w „Kwartalniku Łódzkim”.

Szansa czy zagrożenie?

W związku z wejściem na polski rynek budowlany podmiotów gospodarczych z zachodniej Europy oraz możliwościami uzyskiwania dla części inwestycji dopłat Unii Europejskiej, obserwuje się obecnie pewne niepokojące zjawiska.

W ramach przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych wykonawcy składający oferty przetargowe dotyczące realizacji inwestycji (bądź oferty na tzw. zastępstwo inwestycyjne czy generalne wykonawstwo) zobowiązani są między innymi złożyć potwierdzone kopie uprawnień budowlanych swoich współpracowników. Powyższe działanie ma gwarantować inwestorowi, że składający ofertę dysponuje właściwą i odpowiednią dla rodzaju robót kadrą pracowników, którzy w przyszłości (tj. po wygraniu przetargu) będą pełnić swoje obowiązki przy wykonywaniu bądź nadzorze robót budowlano-inwestycyjnych.

Wszyscy orientujemy się, że wiele inwestycji prowadzonych w naszym kraju w ramach generalnego lub częściowego wykonawstwa, prowadzone jest przez firmy bardzo małe niekiedy jedno- lub kilkusobowe, często bez doświadczenia zawodowego, mające jednak „odpowiednie możliwości”, które ułatwiają im wygrywanie przetargów, a następnie zatrudnianie na tych inwestycjach podwykonawców, dysponujących odpowiednią kadrą zawodową.

Również w mojej działalności napotykam firmy, które potencjalnym inwestorom oferują pomoc przy przygotowaniu, prowadzeniu, nadzorze i rozliczeniu inwestycji, przedstawiając dodatkowo możliwości załatwienia kredytu. Firmy te penetrują nasz rynek i proponują inżynierom współpracę pod warunkiem udzielenia pomocy przy przygotowaniu ofert i zgromadzeniu odpowiednich dokumentów (m.in. uprawnień budowlanych przyszłych pracowników).

Bezrobocie na rynku budowlanym ogranicza naszą czujność i niekiedy podejmujemy współpracę bez jakichkolwiek gwarancji zapłaty za stracony czas pracy – myśląc już o przyszłych zyskach. Dwukrotnie podją-

łem współpracę z zagranicznym inwestorem zastępczym (mającym prowadzić dużą inwestycję na terenie innych województw), poświęcając kilkadziesiąt godzin pracy oraz przekazując mu kopie swoich uprawnień budowlanych oraz uprawnień kolegów branżystów, po czym okazało się, że moje zaangażowanie i dokumenty były potrzebne wyłącznie do wygrania przetargu przez tę firmę. Następnie inwestor zastępczy zaprzestaje komunikowania się z osobami, od których wzięł dokumenty (nie zwracając ich), a zatrudnia tańszych współpracowników. Nie ma więc nawet pewności, czy w kolejnych realizacjach nie wykorzystuje naszych uprawnień zawodowych.

W listopadzie 2004 r. zgłosił się do mnie kolejny „przedsiębiorca” – inżynier budownictwa z Niemiec – i przedstawiwszy się poinformował, że w ramach swojej działalności i posiadanych układów związanych z pozyskiwaniem środków unijnych chciałby rozpocząć współpracę ze mną i zaproponowanymi przeze mnie kolegami z pozostałych branż. Inwestycja, którą mieliśmy przygotować i później nadzorować, dotyczyła w podstawowym zakresie branży instalacyjnej i związanej z robotami sanitarnymi pozostałej infrastruktury (kilkanaście przepompowni, budynki towarzyszące itp.) na terenie woj. dolnośląskiego w rejonie Wrocławia.

Pomny wcześniejszych doświadczeń, po kilku rozmowach telefonicznych spotkałem się z przedsiębiorcą w kawiarni Teatralnej (w spotkaniu uczestniczył ze mną także kolega elektryk), wymieniliśmy wizytówki i omówiliśmy formę dalszej współpracy, jak również koncepcje wielkości wynagrodzenia i oczekiwania każdej ze stron. Z uwagi na fakt, że również w tym przypadku pierwsze czynności w ramach dalszej współpracy miały polegać na przygotowaniu oferty prze-

targowej oraz przekazaniu kserokopii uprawnień zawodowych, wspomniałem o moich wątpliwościach wynikających z wcześniejszych doświadczeń. Przedsiębiorca zapewniał o swojej rzetelności i uczciwości (sprawiał zresztą bardzo dobre wrażenie), informując także o swoich kolejnych zamierzeniach inwestycyjnych w innych rejonach kraju. Przedstawiłem swoje propozycje w zakresie wynagrodzenia za poszczególne czynności pracy, w tym również kwotę gwarancyjną za przekazanie kserokopii uprawnień budowlanych.

Okazało się jednak, że ów pan wygrał już jeden z przetargów i w ramach kolejnej współpracy na dzisiaj potrzebuje naszych uprawnień budowlanych, po czym zawiadomi nas o miejscu realizacji inwestycji. W związku z powyższym zaproponowałem mu, że oczekując dalszej współpracy przekażę mu komplet kserokopii uprawnień budowlanych, ale po uzyskaniu zaliczki (do przyszłego rozliczenia w ramach prowadzonego nadzoru) w wysokości po 1000 zł za każdą branżę. Zagraniczny przedsiębiorca oświadczył, że nie dysponuje w chwili obecnej taką kwotą, ale przygotuje ją na jutro. Za kawę zapłaciliśmy sami, a przedsiębiorca następnego dnia się już nie pojawił – na pewno szuka kolejnych współpracowników.

Przy okazji poddaję pod rozważę koleżankom i kolegom jeszcze jedną sprawę: nie powinniśmy ulegać naciskom i dla korzyści finansowych podpisywać oświadczenia o podjęciu się funkcji inspektora nadzoru (a w rzeczywistości kierownika budowy) bez możliwości stałego, fizycznego uczestniczenia w budowie. Tego typu postępowanie obniża rangę zawodu, inwestorzy przestają nas szanować, nie mówiąc już o ryzyku zawodowym w przypadku niewłaściwej realizacji inwestycji. Tak więc, zanim podejmiemy decyzję o **fikcyjnym** pełnieniu funkcji kierownika budowy bądź inspektora nadzoru, zastanówmy się, czy ryzyko mogących wystąpić konsekwencji prawnych jest warte ewentualnych korzyści materialnych.

Jacek Katuszka

Inspektor Pracy – przeciwnik czy sprzymierzeniec?

Sprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na budowie reguluje kilka aktów prawnych, wśród nich znowelizowane po 31 latach rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 r. Nr 47, poz. 401). Wynikające z nich reguły i obowiązki traktowane są przez uczestników procesu budowlanego jako duża uciążliwość, a w wielu przypadkach w ogóle nie są przestrzegane.

Jako zło konieczne postrzegane są także kontrole Państwowej Inspekcji Pracy. Zdaniem wielu wprowadzenie w kolejnej nowelizacji ustawy Prawa budowlane uściślonego przez rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. obowiązku sporządzania przez projektantów informacji, a przez kierowników budów planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia – to całkowity dopust Boży.

Może retoryka aktów prawnych wydaje się nam nieprzyjemna, może niektóre obowiązki nakładane w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracy na budowie sprawiają wrażenie niepotrzebnych, jednak wszystkie te działania zmierzają do konkretnego celu – do maksymalnego ograniczenia ryzyka występowania wypadków na budowach.

W 2004 r. na placach budów województwa łódzkiego zdarzyło się 17 poważnych wypadków przy pracy, wśród nich 3 wypadki zbiorowe, w których zginęło 12 osób, a 8 doznało ciężkich obrażeń ciała (informacja na podstawie ustaleń Okręgowego Inspektoratu Pracy w Łodzi). Zbadano również okoliczności i przyczyny 14 wypadków, w wyniku których było 17 łez poszkodowanych. Pozostaje jeszcze duża liczba wypadków, które nie zostały zgłoszone do Okręgowego Inspektoratu Pracy. Był to więc rok rekordowy – w najgorszym tego słowa znaczeniu.

Ta smutna statystyka nakazuje nam zastanowić się: czy warto jest ryzykować i od-

stępować od reguł zapewniających bezpieczną pracę na budowie, czy warto obniżyć koszty, oszczędzając na zabezpieczeniach stanowiska pracy, używając niesprawnych maszyn i urządzeń? Odpowiedź wydaje się prosta – nie.

Tymczasem kierownicy budów, inspektorzy nadzoru – a więc osoby pełniące samodzielne funkcje w budownictwie – często kroć dopuszczają, aby na ich budowach pracownicy nie mieli odzieży roboczej, nie byli wyposażeni w sprzęt i środki ochrony indywidualnej, tolerują obecność pracowników będących pod wpływem alkoholu oraz zachowania, które wyraźnie odstępują od zasad bezpiecznej pracy. Kierownicy budów zapominają o stanowiskowym szkoleniu w zakresie bhp, a pracownicy w sposób bez troski, częstokroć bezzmyślny, lekceważą występujące zagrożenia. Obserwuje się więc karygodne braki w zabezpieczeniu wykopów, szkolne błędy w naruszeniu istniejącej konstrukcji przy robotach remontowych, niewłaściwą konstrukcję i sposób montażu rusztowań, korzystanie z maszyn i urządzeń, których stan techniczny jest zły lub obsługiwanie ich przez osoby nie posiadające stosownych uprawnień. Listę tę można wydłużać.

Pozornie wszystko jest w porządku, ale tylko do chwili, gdy nastąpi wypadek. Wówczas rusza lawina większych lub mniejszych spraw i problemów, czasami wpływających na całe dalsze życie.

Inspektorzy OIP pojawiający się na placu budowy wydają się być naszymi przeciwnikami – szukają nieprawidłowości, wskazują na uchybienia, karzą. A może to jednak nie przeciwnicy, tylko ludzie, którzy swoją obecnością przypominają o istotnych dla nas i naszych pracowników zagrożeniach?

W tym roku Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi rozpoczyna kampanię promocyjną pt. „Bezpieczeństwo pracy w budownictwie 2005”, mającą na celu uzyskanie trwałej poprawy bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia w budownictwie, podczas

której, oprócz dotychczasowych form pracy, ma być wprowadzony rozszerzony zakres działań prewencyjnych. Okręgowy Inspektorat Pracy zamierza:

1. zintensyfikować działania prewencyjne skierowane do jak największej liczby firm budowlanych,
2. oddziaływać na inwestorów i wykonawców, aby reagowali na odstępstwa od planów bioz,
3. promować korzyści wynikające z inwestowania w bezpieczeństwo i ochronę zdrowia,
4. identyfikować zagrożenia oraz ryzyko zawodowe na zasadach samokontroli (lista kontrolna dla budownictwa),
5. zgłaszać do udziału w konkursie „Bezpieczna budowa”.

Dołożyłabym do tego jeszcze wypracowanie instrumentów ekonomicznych, sprzyjających organizowaniu bezpiecznej pracy, które w ten proces zaangażowałyby również inwestorów. Inwestorzy muszą wiedzieć, że owszem, trzeba oszczędzać, ale nie kosztem zdrowia i życia.

Jak troskę o bezpieczeństwo na budowie połączyć z trudnymi warunkami gospodarki rynkowej – to już inżynierowie i technicy, pełniący samodzielne funkcje w budownictwie, muszą rozstrzygnąć sami.

Nasza Izba włączyła się do działań, zmierzających do zmniejszenia wypadkowości i poprawy bezpieczeństwa na budowie. Profilaktyka i edukacja – to kierunki, którym współpracując z Okręgowym Inspektorem Pracy będziemy sprzyjać. Rozpoczynamy więc cykl szkoleń w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracy w budownictwie. Jedno odbyło się już w Łodzi i zostanie pod koniec roku powtórzone. W miesiącu wrześniu planowane są szkolenia w Łowiczu, Piotrkowie Trybunalskim i Skiernewicach. Terminy i miejsca znajdują się na stronie, poświęconej szkoleniom. Proponuję tę informację podkreślić i wpisać ją do kalendarza.

Przygotujmy się również w tym roku na liczniejsze i rozszerzone kontrole inspektorów PIP na budowach – może to jednak sprzymierzeńcy?

Barbara Malec

SZKOLENIA

na które zapraszamy członków ŁOIIB

CZAS	MIEJSCE	PROBLEMATYKA
30 czerwca 2005 r. godz. 16.30	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, Al. Politechniki 6	CZwartkowe SPOTKANIA NA POLITECHNICE (XX). „Konstrukcje sprężone” cz. II <i>prof. Artem Czkwianianc (PŁ)</i>
8 września 2005 r., godz. 16.00	Łowicz, Dom Akademicki Wyższej Szkoły Humanistyczno-Pedagogicznej, ul. Warszawska 9A	Bezpieczeństwo i higiena pracy podczas wykonywania robót budowlanych, informacja oraz plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. <i>mgr inż. Dagmara Kupka (Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi)</i>
9 września 2005 r., godz. 15.30-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Umowy dotyczące robót budowlanych. <i>mgr Magdalena Rytwińska, radca prawny (Łódź).</i>
12 września 2005 r., godz. 15.30-19.00	Sieradz, Starostwo Powiatowe Plac Wojewódzki 3	Proces budowlany wg znowelizowanej ustawy Prawo budowlane. <i>mgr inż. arch. Mariola Berdysz (Warszawa)</i>
15 września 2005 r., godz. 16.30	Skierniewice, Hotel Polonia, ul. Reymonta 18	Bezpieczeństwo i higiena pracy podczas wykonywania robót budowlanych, informacja oraz plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. <i>mgr inż. Dagmara Kupka (Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi)</i>
21 września 2005 r., godz. 16.30	Piotrków Trybunalski, Dom Technika, ul. Armii Krajowej 24a.	Bezpieczeństwo i higiena pracy podczas wykonywania robót budowlanych, informacja oraz plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. <i>mgr inż. Dagmara Kupka (Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi)</i>
23 września 2005 r. godz. 15.30-19.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Obrót i stosowanie wyrobów budowlanych <i>mgr inż. Andrzej Wiśniewski (Ministerstwo Infrastruktury)</i>

Ze względów organizacyjnych prosimy uczestników szkoleń o wcześniejsze zgłoszenia, których należy dokonywać w biurze ŁOIIB lub telefonicznie: (042) 632 97 39, względnie faksem: (042) 630 56 39 lub e-mailem: lod@piib.org.pl.
Członkowie ŁOIIB korzystają bezpłatnie nie tylko ze szkoleń, lecz również z serwowanych czasami posiłków.
Jeżeli zachodzi konieczność dostarczenia materiałów szkoleniowych – preferujemy osoby, które dokonały wcześniejszego zgłoszenia uczestnictwa.

Zapraszamy członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa na

„Czwartkowe spotkania na Politechnice”

cykl bezpłatnych szkoleń, które odbywają się na ogół w drugi oraz ostatni czwartek miesiąca przez cały rok (z przerwą wakacyjną w lipcu i sierpniu)

Miejsce: audytorium Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej,
Al. Politechniki 6 (I piętro). Czas: od godziny 16.30 do 20.00 (z przerwą na podwieczorek)

O obowiązku doskonalenia zawodowego raz jeszcze

Mam nadzieję, że Szanowni Czytelnicy wybaczą mi powrót do poruszanego niedawno problemu. Musiałem tak postąpić nie tylko za sprawą słabej frekwencji na organizowanych przez naszą Izbę naprawde ciekawych i różnorodnych szkoleniach, lecz również z powodu aktu prawnego dopiero co wydanego przez naszego resortowego ministra. Chodzi o Rozporządzenie Ministra Infrastruktury* z 17 lutego 2005 r. w sprawie nadawania uprawnień i licencji zawodowych w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami oraz doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości (Dz. U. z 2005 r. nr 35, poz. 314).

Tym razem już nie możemy powiedzieć, że „nasza chata z kraja” i to nie tylko dlatego, iż sprawa rozgrywa się w ramach naszego resortu, ale przede wszystkim dlatego, że dotyczy profesji (rzeczoznawca majątkowy, zarządca nieruchomości), które niedawno wydzieliły się z szeroko rozumianego zawodu inżyniera budownictwa.

Wspomniany na wstępie akt prawny, który jest jednym z rozporządzeń dotyczących ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. nr 261, poz. 2603 z późn. zm.), wprowadza od 1 marca 2007 roku obowiązek doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami oraz zarządców nieruchomości. Aby spełnić ten obowiązek, będą oni musieli w następujących po sobie dwuletnich okresach rozliczeniowych uzyskać co najmniej po 10 punktów.

Rozporządzenie przewiduje 6 podstawowych form doskonalenia kwalifikacji zawodowych, które pozwałam sobie przytoczyć, podając w nawiasach przysługującą liczbę punktów:

1. Publikacje książkowe (5 punktów za jedną książkę).
2. Publikacje w prasie lub w wydawnictwach specjalistycznych (2 punkty za jedną publikację, jednak nie więcej niż 6 punktów w każdym roku).
3. Udział w konferencjach, seminariach i

sympoziach naukowych (1 punkt za każdy dzień uczestnictwa, jednak nie więcej niż 6 punktów w każdym roku).

4. Udział w szkoleniach, w tym organizowanych przez organizacje zawodowe (2 punkty za każdy dzień uczestnictwa, jednak nie więcej niż 6 punktów w każdym roku).
5. Ukończenie kursów podnoszących kwalifikacje zawodowe (1 punkt za każdy dzień uczestnictwa, jednak nie więcej niż 6 punktów w każdym roku).
6. Ukończenie studiów podyplomowych (5 punktów).

Łatwo można policzyć, iż do wypełnienia dwuletniej normy wystarczy udział na przykład w pięciu jednodniowych szkoleniach lub w dziesięciu jednodniowych kursach, względnie konferencjach, pod warunkiem w miarę równomiernego ich rozłożenia (na przestrzeni 2 lat) tak, aby nie przekroczyć zastrzeżonego limitu rocznego. Nie można więc powiedzieć, iż są to wymagania wygórowane, tym bardziej, że obowiązek ten wchodzi dopiero za niecałe dwa lata.

Na wszelki wypadek proponuję, aby każdy z nas – na próbę – podsumował liczbę punktów zdobytych w minionym 2004 roku.

Andrzej B. Nowakowski

* Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa.

Z żałobnej karty

Non omnis moriar...

W ostatnich miesiącach odeszli od nas na zawsze niżej wymienieni członkowie Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

Andrzej Nowocin
Władysław Grzesiak
Stanisław Jędrzyak

Henryk Wiśniewski
Tadeusz Sędzikowski
Mirosław Zajac

Zatrzymajmy się zatem na chwilę i uczcijmy pamięć naszych zmarłych Kolegów.

Co roku w Dzień Zaduszny (2 listopada) w kościele pod wezwaniem Matki Bożej Wspomożenia Wiernych przy ul. Wodnej 36 w Łodzi odprawiana jest Msza św. w intencji zmarłych członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Co słyhać w Warszawie?

18 lutego 2005 r. dr inż. Marek Naglewski został mianowany Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego.

Przy okazji przypominamy, że ten centralny organ administracji rządowej w sprawach administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego został utworzony 1 stycznia 1995 roku. Jako pierwszy funkcję tę pełnił pan Andrzej Dobrucki. Jak dotychczas najdłużej, bo przez pełne 7 lat (od 16 lutego 1998 r.), Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego był mgr inż. arch. Andrzej Urban, który na dziesięciolecie tej instytucji udzielił wywiadu „Kwartalnikowi Łódzkiemu”.

1 lutego 2005 r. dyrektorem Departamentu Architektury i Budownictwa w Ministerstwie Infrastruktury został mgr inż. arch. Zbigniew Skóra, który zastąpił na tej funkcji dr. inż. Stanisława Zieleniewskiego.

11 marca br. pan Stanisław Rymar – prezes Naczelnej Rady Adwokackiej przesłał pre-

zesowi Zbigniewowi Grabowskiemu pismo, jakie otrzymał z Watykanu w związku z pielgrzymką przedstawicieli samorządów zaufania publicznego, którą podjęto w celu uczczenia 26. rocznicy pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II (patrz poniżej).

Uchwała 7/R/05 KR PIIB z 16 III 2005 r. w sprawie powołania Komitetu Organizacyjnego KR PIIB ds. przygotowania wyborów w Lubuskiej OIIB

W celu realizacji zadań określonych w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 15 XII 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.) oraz § 4 ust. 5 Statutu PIIB, Krajowa Rada PIIB uchwała, co następuje:

§ 1

1. W związku z dostosowaniem organizacji samorządu zawodowego na obszarze wo-

jewództwa lubuskiego do podziału terytorialnego państwa powołuje się Komitet Organizacyjny Krajowej Rady do spraw przygotowania wyborów w Lubuskiej OIIB, zwany dalej „Komitetem”.

2. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Janusz Rymśza – przewodniczący,
- 2) Józef Krzyżanowski – wiceprzewodniczący,
- 3) Piotr Rupieta – wiceprzewodniczący,
- 4) Andrzej Cegielnik – członek,
- 5) Franciszek Blaić – członek,
- 6) Zdzisław Binerowski – członek,
- 7) Andrzej Myśliwiec – członek,
- 8) Stefan Czarniecki – członek,
- 9) Barbara Rymśza – sekretarz.

3. Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- 1) ustalenie liczby obwodów wyborczych na terenie województwa lubuskiego,
- 2) wyznaczenie dat i miejsc obwodowych zebrań,
- 3) ustalenie liczby delegatów na okręgowy zjazd,
- 4) zorganizowanie do 31.12.2005 obwodowych zebrań,
- 5) ustalenie porządku obrad okręgowego zjazdu,
- 6) zorganizowanie do 15.04.2006 okręgowego zjazdu sprawozdawczo-wyborczego.

4. Po przeprowadzeniu wyborów do organów Lubuskiej Okręgowej Izby Komitet zakończy swoje prace i złoży sprawozdanie Krajowej Radzie.

5. Zobowiązuje się rady dotychczasowych izb mających siedziby na terenie województwa lubuskiego do:

- 1) zabezpieczenia w budżecie na rok 2005 środków na organizację zebrań obwodowych,
- 2) uwzględnienie w projekcie budżetu na rok 2006 środków na organizację okręgowego zjazdu,
- 3) udzielenie Komitetowi wszelkiej pomocy niezbędnej do realizacji jego zadań.

6. Obsługę Komitetu zapewnia Biuro Krajowej Rady.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Kazimierz Jakubowski

Urodził się 10 marca 1940 r. w Łodzi. W 1963 r. ukończył Wydział Elektryczny Politechniki Łódzkiej w specjalności elektroenergetyka, uzyskując tytuł magistra inżyniera. W 1968 r. otrzymał uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych.

W latach 1963-1965 pracował jako inspektor nadzoru robót elektrycznych w Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji w Łodzi. W latach 1970-1979 pracował w łowickim Zespole Generalnego Wykonawstwa „Energopol” na stanowisku głównego specjalisty ds. robót elektrycznych i instalacyjnych. W latach 1979-1983 zatrudniony był jako główny energetyk w Łódzkich Fabrykach Mebli, a od 1983 do 1986 r. pracował w Iraku w Przedsiębiorstwie Eksportu Budownictwa „Instaleksport” na stanowisku głównego specjalisty ds. robót elektrycznych. Od 1992 r. jest właścicielem firmy „EURO-GLOB”.

Od 1963 r. należy do Stowarzyszenia Elektryków Polskich, w którym pełnił funkcję przewodniczącego Koła (1963-1971), przewodniczącego Sekcji Energetyki Przemysłowej (1971-1980) i skarbnika Oddziału Łódzkiego SEP (1983-1987). Aktualnie pełni funkcję wiceprezesa Oddziału Łódzkiego SEP (od 1990) i skarbnika Zarządu Głównego SEP (od 2002). Jest także rzeczoznawcą SEP i przewodniczącym komisji egzaminacyjnej SEP do sprawdzania kwalifikacji zawodowych.

Ważnym punktem Jego działalności jest współpraca ze szkołami. Jest organizatorem Międzynarodowego Dnia Elektryka w średnich szkołach technicznych. Prowadzi także szkolenia przygotowujące do uzyskania grup kwalifikacyjnych w zakresie elektroenergetyki i elektryki.

Za swoją działalność uzyskał następujące odznaczenia i wyróżnienia: Srebrny Krzyż Zasługi (2004), „Zasłużony dla energetyki” (1979), Złotą i Srebrną Odznakę Honorową SEP (1989 i 1978), Złotą i

Jubilat Kazimierz Jakubowski (z prawej)

Srebrną Odznakę Honorową NOT (1979 i 1971), Medal im. Profesora Stanisława Fryzego (2004), Medal im. Profesora Janusza Groszkowskiego (2002), Medal im. Profesora Mieczysława Pożaryskiego (1979), Medal im. Inżyniera Kazimierza Szpotańskiego (1999). Był członkiem Międzystowarzyszeniowego Komitetu Założycielskiego Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, a obecnie jest członkiem Rady ŁOIB.

NOWY GŁÓWNY INSPEKTOR NADZORU BUDOWLANEGO

Marek Naglewski

został powołany z dniem 18 lutego 2005 roku przez Prezesa Rady Ministrów na stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Urodził się w 1946 roku w Tuliszkowie. Jest doktorem nauk technicznych, inżynierem budownictwa oraz inżynierem geodetą. Studiował na Politechnice Warszawskiej i Politechnice Poznańskiej, a studia podyplomowe odbył na Wydziale Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie

oraz na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w zakresie urbanistyki i gospodarki przestrzennej.

Pracę zawodową rozpoczął w 1966 roku.

Pracował w administracji rządowej, m.in. na stanowisku Wojewody Konińskiego (w latach 1990-1997), a w latach 1997-2001 pełnił funkcję Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji odpowiedzialnego m.in. za sprawy budownictwa i architektury. Od listopada 2002 roku do lutego 2005 roku był starostą powiatu tureckiego.

Równocześnie od 1985 roku zajmuje się działalnością naukowo-dydaktyczną na wyższych uczelniach, w tym na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej. Posiada uprawnienia zawodowe w zakresie geodezji i kartografii oraz szacowania nieruchomości; jest biegłym sądowym.

(opracowano na podstawie informacji zamieszczonych na stronie Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego www.gunb.gov.pl)

Informacje o składkach

W celu odebrania pierwszego zaświadczenia należy stawić się osobiście (lub dać komuś swoje pisemne pełnomocnictwo) z dowodem osobistym i z dowodami wpłat:

- 150 zł (za 6 miesięcy) lub 300 zł (za 12 miesięcy) na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa,
- 160 zł (za 12 miesięcy) – z czego 100 zł przeznaczone jest na ubezpieczenie OC a 60 zł na Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa (KIIB).

UWAGA! Każdy członek Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ma indywidualne numery kont: do wpłaty składki na ŁOIB i do wpłaty składki na obowiązkowe ubezpieczenie OC i KIIB. Numery kont indywidualnych można sprawdzić na naszej stronie internetowej (www.lod.piib.org.pl) w zakładce „lista członków” oraz na stronie PIIB (www.piib.org.pl).

Na konto Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa należy wpłacić składkę członkowską w wysokości 150 lub 300 zł.

Termin ważności zaświadczenia uzależniony jest od wysokości składki wpłaconej

na konto Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

- 150 zł – zaświadczenie ważne 6 miesięcy**
- 300 zł – zaświadczenie ważne 12 miesięcy.**

Ważność zaświadczenia liczy się od pierwszego dnia miesiąca, w którym dana osoba została wpisana na listę członków Izby na mocy uchwały Rady ŁOIB lub jej Prezydium.

Na przykład, jeśli dana osoba została wpisana na listę członków ŁOIB 5 listopada 2004 r. i opłaciła składkę na ŁOIB w wysokości 150 zł, to otrzymuje zaświadczenie ważne 6 miesięcy, tj. od 1 listopada 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r.

Gdy kończy się termin ważności zaświadczenia należy na 15 dni przed jego upływem (w celu usprawnienia pracy biura prosimy jednak o dokonywanie wpłat **z wyprzedzeniem 30-dniowym**) wpłacić składkę na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (odpowiednio 150 lub 300 zł) i 160 zł na konto KIIB w przypadku gdy upłynęło 12 miesięcy od poprzedniej wpłaty na ubezpieczenie OC i KIIB.

UWAGA!

Członkowie naszej Izby, którzy otrzymali przypomnienie informujące, że nie opłacali składek członkowskich przez 6 miesięcy, proszeni są o **niezwłoczne** uiszczenie zaległych opłat. W przeciwnym wypadku zostaną zawieszony w prawach członka Izby.

Osoby zawieszony w prawach członka ŁOIB nie mogą liczyć na przywileje przysługujące członkom naszej Izby, np. nie otrzymują „Kwartalnika Łódzkiego” czy też „Kalendarza ŁOIB” na 2005 r.

Osoby zawieszony w prawach członka ŁOIB na własny wniosek, przy wznowieniu członkostwa są zwolnione z wnoszenia opłaty 100 zł wymienionej w § 6 „Regulaminu postępowania przy ustaniu, zawieszeniu lub wznowianiu członkostwa w PIIB”. Jednak **zwolnienie z tej opłaty przysługuje każdemu członkowi ŁOIB tylko raz.**

Wtedy otrzymuje się kolejne zaświadczenie, ważne odpowiednio 6 lub 12 miesięcy (w zależności od tego, czy wpłacono 150 czy 300 zł).

Kolejne zaświadczenie, po wpłynięciu ww. opłat, biuro ŁOIB wysyła członkowi listem poleconym.

Ubezpieczenia

Poniżej publikujemy nadesłane przez przedstawiciela firmy Hanza Brokers Sp. z o.o. zestawienie szkód z ubezpieczenia OC członków ŁOIB (wg stanu na 28 lutego 2005 r.).

W okresie od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2004 r. **zgłoszono** 13 szkód (w tym: 6 szkód do TUiR WARTA SA a 7 szkód do TU Allianz Polska SA).

Wypłacono 3 szkody (TU Allianz Polska SA).

Łączna kwota wypłaconych odszkodowań to 6.699,72 PLN. **Szkody odmówione** 3 szkody (w tym: 2 szkody TUiR WARTA SA a 1 szkoda – TU Allianz Polska SA). **W toku likwidacji** jest 7 szkód (w tym: 4 szkody TUiR WARTA SA i 3 szkody – TU Allianz Polska SA).

Szacunkowa wartość zgłoszonych roszczeń to 60.582,47 PLN.

Przy okazji warto przypomnieć, że ubezpieczyciel (TU Allianz Polska SA) oferuje członkom Izby Inżynierów Budownictwa wysokie zniżki dodatkowe na ubezpieczenie:

- OC w życiu prywatnym członków Izby Inżynierów Budownictwa (bezskładkowo). Suma gwarancyjna wynosi 50 000 PLN na jedno i wszystkie zdarzenia w okresie ubezpieczenia, łącznie dla szkód rzeczowych i osobowych wynikających z odpowiedzialności cywilnej w życiu prywatnym na terenie RP. W ramach ubezpieczenia OC w życiu prywatnym członkowie Izby objęci są ochroną ubezpieczeniową z tytułu czynów niedozwolonych (delikt) za szkody wyrządzone osobom trzecim w związku z wykonywaniem czynności życia codziennego.
- Ubezpieczenia mieszkań, budynków prywatnych oraz ruchomości domowych – specjalny produkt z uproszczonym wnioskiem 30% tańszy od standardowej oferty Allianz;

- Ubezpieczenia komunikacyjne – w przypadku zawarcia OC obowiązkowego – 10% zniżki od standardowej oferty. W przypadku ubezpieczenia OC obowiązkowego oraz ubezpieczenia mieszkania/budynku – 15% zniżki do standardowej oferty. W przypadku ubezpieczenia OC obowiązkowego, mieszkania/budynku oraz firmy – 20% zniżki;
- Ubezpieczenia NNW – Następstwa Nieszczęśliwych Wypadków – 10% zniżki od standardowej oferty;
- Ubezpieczenia turystyczne – 10% zniżki przy ubezpieczeniu kosztów leczenia za granicą.

Umowy ubezpieczenia na powyższych warunkach można zawierać na terenie całego kraju w oddziałach TU Allianz Polska. Najbliższy oddział znajduje się w Łodzi przy ul. Kilińskiego 122/128 (tel. 502-919-707 Iwona Wielogórska).